

TORNNESS: Ο αγώνας εναντία

στη πυρηνική ενέργεια

Το TORNNESS είναι μια παραθαλάσσια περιοχή, 30 μίλια από το Σκωτικό λιμάνι, ακριβώς δίπλα στον αυτοκινητόδρομο. Ηρθε στο κενό της επικαιρότητας όταν η Επιχείρηση Ηλεκτρισμού για την Σκωτία Σκωτία (SSEB) αποφάσισε να χτίσει ένα αναπαραγωγικό αντιδραστήρα παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος (FAST BREEDER). Η απόφαση που πάρθηκε κατά τα τελευταία χρόνια του διευθυντή της SSEB, (σπειδης Ι) πρέπει να αυξηθεί το δυναμικό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, μια και η κατανάλωση αυξάνεται κατά 5-6% το χρόνο, (2) η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από τους πυρηνικούς αντιδραστήρες είναι φθηνή και καθαρή, (3) η πυρηνική βιομηχανία δημιουργεί ζήτηση για εργατικό δυναμικό και μειώνει την ανεργία.

Οι ισχυρισμοί αυτοί δεν εφευρέθηκαν παρα για να καλύψουν τους απωτέρους σκοπούς της εταιρείας, και της κυβέρνησης φυσικά, που είναι το χτύπημα της κατανάλωσης των Σκωτικών Ανθρακωρυχτών, η μείωση της κατανάλωσης που καλύπτει σκληρά από χρόνια για τα δικαιώματα των εργαζομένων της. Το πρώτο επιχείρημα της Εταιρείας καταρρέει με μια ματιά στα Στατιστικά της Δελτία. Η ζήτηση για ηλεκτρική ενέργεια δεν αυξήθηκε πάνω από 1% το χρόνο στα τελευταία 6 χρόνια, και δεν φαίνεται καθόλου πιθανό ότι η τάση θα αλλάξει. Το δυναμικό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας θα υπερβεί τις τρέχουσες ανάγκες κατά 80%, όταν ολοκληρωθεί η μονάδα του TORNNESS 60-70% παραδεχθηκε ο διευθυντής της SSEB σε συνέντευξη του στο BBC στις 27/11/78). Αυτό σε στιγμή που το δυναμικό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας υπερβαίνει κατά 40% τις σημερινές ανάγκες. Σαν συνέπεια, πολλές συμβατικές θερμικές μονάδες υπολειπόμενες (για παράδειγμα ο σταθμός του KILCALDY που δουλεύει εδώ και δυο χρόνια μόνο για 4 ώρες την μέρα).

Στο δεύτερο επιχείρημα μπορούμε να αντιταξουμε το γεγονός ότι το ρεύμα που παραχθηκε από τους άλλους πυρηνικούς αντιδραστήρες στη Σκωτία κοστίζει ελάχιστα φθηνότερα από αυτό που παραχθηκε συμβατικά, αλλά ΚΑΡΠΙΣ να υπολογιστεί το κόστος που θα δημιουργηθεί όταν μετά από 15 περίπου χρόνια ο σταθμός θα πρέπει εγκαταλειφθεί επειδή η λειτουργία του δεν είναι συμφέρουσα, αυτός που είναι τριπλασιασμένο από το κόστος των συμβατικών (αξιοσημειώσιμο ότι ο σταθμός του TORNNESS θα κοστίσει 740 εκ. λίρες). Ο ισχυρισμός για "καθαρή ενέργεια" δεν αποδειχτεί απαράδεχτος σε όλο τον κόσμο. Αδυναμία αποθήκευσης των καταλοίπων, μόλυνση του περιβάλλοντος και των εργα-

των από την ραδιενέργεια, αυξημένοι κίνδυνοι ατυχημάτων που θα μεταβάλλουν τεραστίες περιοχές σε ερημούς είναι αλυτα προβλήματα που συνοδεύουν τους αντιδραστήρες. Μαζί με αυτά, αυξημένες αρμοδιότητες της αστυνομίας για προστασία από "τρομοκράτες", οπλισμένοι φρουροί, απαγόρευση οργάνωσης των εργατών σε σωματεία και απαγόρευση απεργίας.

Στο τρίτο επιχείρημα απάντησαν οι ίδιοι οι ανθρακωρυχοί της Σκωτίας στην εκπομπή που προαναφέρθηκε. Βλέπουν καθαρό ότι θα μείνουν χωρίς δουλειά όταν οι πυρηνικοί σταθμοί αντικαταστήσουν ο ένας μετά τον άλλο τους συμβατικούς. Οι θέσεις που δημιουργούνται στην πυρηνική βιομηχανία δεν προορίζονται για τους ντόπιους εργάτες, αλλά για υπερεξειδικευμένους τεχνοκράτες από τα κέντρα της χώρας.

Ο αγώνας για την ματαίωση της κατασκευής του αντιδραστήρα στο TORNNESS άρχισε με την δημιουργία της SCRAM (SCOTTISH CAMPAIGN TO RESIST THE ATOMIC MENACE) και οργανώθηκε σε όλη την χώρα με την μορφή της TORNNESS ALLIANCE.

Στο πρώτο στάδιο αποφασίστηκε ότι θα πρέπει να αποφευχθούν οι βίαιες αναμετρήσεις με την αστυνομία, ώστε το όλο θέμα να καλυφτεί ευνοϊκά από τα μέσα ενημέρωσης και να προσελκυστούν άλλες λιγότερο ριζοσπαστικές περιβαντολλογικές οργανώσεις. Η πρώτη διαδήλωση στο TORNNESS έγινε τον περασμένο Ιούνη και πήραν μέρος περίπου 3.000 άτομα, τα πιο πολλά από τις γύρω περιοχές. Τα έργα για το χτίσιμο του αντιδραστήρα δεν είχαν αρχίσει ακόμα, πράγμα που εκανε ευκολότερη την παραμονή των διαδηλωτών στο χώρο που θα χτιστεί ο σταθμός.

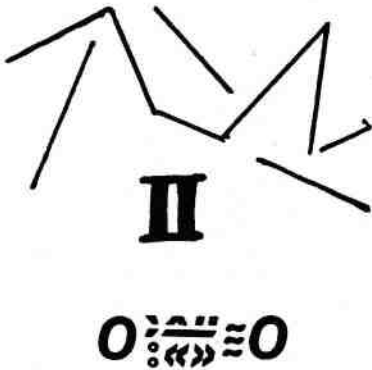
Το περασμένο Σεπτέμβρη 20 άτομα κατοίκησαν, αφού επιδιορθώσαν μια εγκαταλείμενη καλύβα

στο μέσο της τοποθεσίας, "καταλαμβάνοντας" συμβολικά το TORNNESS. Στις 14 Νοεμβρη η SSEB αρχίζει δράση. Μπουλντοζες γαρεμίζουν την καλύβα και τη σπρωχνουν στην θάλασσα, ενώ η ομάδα "κατοχής" συλλαμβάνεται για "διαταραχή δημοσίας τάξης" και καταπίεση. Από την πλευρά του αντιπυρηνικού κινήματος ερχεται άμεση αντίδραση. Τη Δευτέρα 20/11 συγκεντρώθηκαν στο TORNNESS 400 διαδή-

συνεχεται
στη σελ. 17

στηλες θεωρίας

λουίτζι φαμπρι

Ο ΣΤΙΡΝΕΡΙΚΟΣ ΑΤΟΜΙΚΙΣΜΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΟΥΝΟΥΦΡΙΟΥ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

Οι αναρχικοί, μ' ολη τη σημασία της λέξης, δηλ. ολοι εκείνοι που μαχονται τη τριπλή εκδήλωση της καταναγκαστικής εξουσίας το πρόσωπο του αφεντικού, του καραμπινιέρου και του παπα, βρίσκουν συμμαχους δίπλα τους, άτομα που παρ' ολο ότι δεν εγκρίνουν ν' όλες τις αρνητικές οφεις του αναρχισμού, βρίσκουν στον αναρχισμό ένα πολύ καλό σπλο για ν' αγωνθούν, ενώ αργότερα η αιμυνα γίνεται επιθετική εναντία ε εκείνη τη μορφή εξουσίας που τους καταπιεζει περισσότερο.

Ετέι στη Γαλλία, κατά τη περίοδο της υποθέσης "Τρεύφους, οι αντικληρικοί πήραν απ' τους αναρχικούς μια καταπληκτική βοήθεια που σταθήκε αποφασιστική για τη νίκη εναντία στο κληρο, έτσι όπως οι αντιμιλιταριστές εναντία στο μιλιταρισμό. Στις προκάθειες τους για την οργανώση και αντίσταση των εργατών εναντία στο καπιταλισμό, οι αναρχικοί βρεθήκαν συχνά πλάι-πλάι με τους σοσιαλιστές. Το ίδιο επίσης όταν χρειαστήκε ν' αγωνιστούν εναντία ε τη κυβερνητική λογική για να πετύχουν μια μεγαλύτερη πολιτική ελευθερία, και εκ των πραγμάτων βρίσκονται να κανουν ένα κομμάτι δρομο όχι μόνο μαζί με τους σοσιαλιστές αλλ' ακόμα και με τους ρεκουμπλικανους. Και αυτο δε γίνεται υστερα απο μια προκαθορισμένη συμφωνία, αλλ' εξ αιτίας της δυναμικής των ιδίων των γεγονοτων, όπως ένας απο μας αυριο θα μπορούσε να κανει κατά τυχ' μαζί μ' ένα πρόσωπο όχι πολύ συμπάθητικο και που δεν είναι συμφωνος μαζί του, ένα κομμάτι του δρομου του, αν το δρομο που χουν να κανουν παρα κινδυνεύουν να βρεθούν αντιμέτωποι μ' ένα ληστή, ή ένα άλλο εμπόδιο.

Η εξέγερση των αναρχικών μίας και αποδοκπα στην απ' τα θεμελεια καταστροφή των θεσμών πανω στους οποίους βασιζεται η κοινωνία, λογικά επιτιθέται και σ' εκείνο το διανοητικό καλλιτεχνικό και ηθικό πεδίο, χωρίς κανένα σεβασμό για όλες εκείνες τις "αγιες αρχες" που σχηματίζονται, και κατακαθονται σα μια κρούστα που καλυπτει και αμυνεται τους αστικούς και αυταρχικούς θεσμούς.

Σ' αυτο τον αγώνα που παν απ' όλα είναι ηθικής μορφής, στη καταστρεπτική του φάση και όχι στη δημιουργική του, οι αναρχικοί έχουν για συμμαχους τους στιρνεριανους ατομικιστές (1). Και είναι, ασ' το πομμε αμεσως, συμμαχοι τρωμεροι μ' ατσάλινη γροθία, και ίσως είναι η ιδεολογική ορμή τους για τη καταστροφή, τετοι α που τους κανει να περνιουνται για γνήσιοι αναρχικοί, ειδικά στα ματια αυτουνου που ε στον αναρχικό βλέπει τον μηδενιστή περισσότερο, το καταστροφικά -βίαιο η όχι-και που δε διακρίνει τον ιδεαλιστή, τον αναδημιουργό.

Ο στιρνεριανος δε νοιαζεται για την αναδημιουργία. Αυτος αισθανεται καταπιεσμένος, εξουθενωμένος κατ' απο να βουνο μισήτων θεσμών, κατω απο προκαταληφεις, συμφεροντα και εθίμα, και θελει ν' απελευθερωθή και να διακηρύξει το δικαιο του ατομου που δε πρέπει να θυσιαζεται στη κοινότητα, που σημερα ειδικά αποτελει το μέσο με το οποίο επιβάλλεται η καταπίεση. θελει να χει το δικαιομα της εκθέσης της σκεψής του και της ικανότητας του το ν' απολαύση τη ζωη μ' ολη τη δυναμη που περικλείεται στο κεφαλι του και στους μυς του.

Έτσι με τη τολμηρή του κριτική μαχεται εναντία ε οποιοδήποτε θεσμό που εμποδίζει την εξασκήση των δικαιωμάτων του. Και μεχρι εδω ειμαστε συμφωνοι, μίας και μεις οι αναρχικοί διεκδικουμε για το άτομο τα ίδια δικαιώματα και κατά συνέπεια, μαχομαστε εναντία στους ίδιους θεσμούς.

Αλλ' ο ατομικιστής σταματάει εδω, δε προχωρεί περ' απ' τις θεωρησεις του, πανω το "εγω" του, και παν' απ' όλα λει: ασ' τα βγάλει παρα ο καθένας μ'ας,

κι όταν ολοι κανουν όπως εγω, θα ναι ολοι ελευθεροι. θελει να ελευθερωθή τον εαυτο του, αλλα δε νοιαζεται για τους άλλους, παρα μοναχα όταν οι άλλοι περιορίζουν η μπορούν να περιορίσουν τα δικαιώματα του. Γι' αυτο ξεφευγουν απ' τη προσή του τα 3/4 του κοινωνικού προβλήματος, και συμβαινει' απο ένα τοσο περιορισμένο ευλογίεμο να βγουν τα πιοδιφορετικά και αντιφατικά συμπερασματα, τα πιο επαναστατικά αλλα και τα πιο δυντηρητικά, πολυ πιο συχνά δε τα δευτερα απο τα πρώτα.

Ο Επιλ Ανρυ, ε' ονομα της κυριαρχίας του ατομου και για να επικυρωθή τα δικαιώματα του εναντία στην αστική καταπίεση, μια βομβά ε ένα καφε-νελο (αληθευει όμως το γεγονός ότι κατ' απ' την ατομικιστική κρούστα κρυβονταν μια φυχή που απεθανονταν την αλληγγυη). Αλλα ε' ονομα της ατομικιστικής κυριαρχίας κι ο Νερωνας θα μπορούσε ακομη μι'α φορα να καθή τη ρωμη, για να δώση ετο "εγω" του την ικανοποίηση της απολαύσης απ' τη κορυφή ενός πυργου του θηριώδους θεαματος μιας πολλής τυλιγμένης ε' τις φλογες. Κατά τα αλλα το παραδειγμα μου δεν είναι παρατραβηγμένο μίας και υπάρχει κάποιος λογος με εντονες ατομικιστικές τάσεις που προσπαθήκε να καταστήση το Περωνα συμπάθητικό απ' αυτη την οπτική γωνία.

Ο αναρχικός είναι ατομικιστής μίας και ενδιαφερεται για την δικη του ατομική ελευθερία, όπως και για κεινη των άλλων, βλέποντας στην ατομική ελευθερία των άλλων μια εγγυηθή και μια βοήθεια για τη δικη του.

Κι αυτο, κατ' εμε, είναι το παρολογο των στιρνεριανων, που μάταια σκεφτονται τη προσωπική τους απελευθέρωση, αν επίσης δε θελουν να εκεφτουν και για την απελευθέρωση ολοκληρωής της ανθρωπότητας. Η ανθρωπότητα, που γι' αυτους δεν είναι παρα μια δηλητηριώδη νοητική αφαιρεση, είναι το κριβόλον μέσα στο οποίο πρε-

κείνα ζήσουν και το οποίο δε μπορούν να ξεχάσουν, μιας και ο ένας δε μπορεί να ναι ελεύθερος μέσα σε ένα λαό σκλαβών, εκτός αν αυτός είναι ο τυράννος. Και δε μπορούν να ξεχάσουν το σύνολο που τους περιτριγυρίζει μιας και για να καταστρέψουν τους φοβερους δεσμούς που μπλοκάρουν την

μείνει ότι το μεγαλύτερο εμπόδιο της ελευθερίας είναι η απομόνωση.

"Ο μοναχικός άνθρωπος είναι ο πιο δυνατός" λέει ο Ιμπσεν, κι αυτό το παραδόξο ρητό έχει τόσες φορές ειπωθεί που σήμερα θα θεωρηθεί παραδόξο αν λεγόταν, αυτό που έχω πιστέω, δηλ. ότι ο μέμο-

ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ανθρώπινη συνήθειά και όραση δεν αρκούν τα βιβλία της φιλοσοφίας ούτε η ατομική εξέγερση μ' οποιοδήποτε τρόπο κι αν εννοείται, αλλά χρειάζεται μια ταυτοχρόνη και οργανωμένη προσπάθεια των μαζών, που να οδηγείται από μια κοίνα αποδεκτή ιδέα.

Οι σοσιαλιστές αναρχικοί αντιλαμβάνονται τη κοινωνική επανάσταση μ' αυτό το τρόπο: ένα πόλεμο εναντίον στους αστικούς αυταρχικούς δεσμούς ενός πλήθους—που αν είναι σε μειονότητα δε χρεώ με τη μαζα των αβελίων, των τεμπηλών και των παθητικών—που αποτελείται από άτομα έκφυτομένα, έτοιμα για τη μάχη και θεληματικά ενωμένα μεταξύ τους μ' το δεσμό, το μοναδικό λιμπερταριο δεσμό, εκείνο της αλληλεγγύης.

Ίσως όχι όλοι οι ετιρνεριανοί ατομικιστές αντιμαχονται την αρχή της αλληλεγγύης (πολλοί ναι), όλοι όμως την παραλείπουν τελείως. Αυτό σημαίνει ότι αυτοί παραλείπουν σχεδόν ολόκληρα το κοινωνικό πρόβλημα βολές τις πολιτικές και κυρίως τις οικονομικές μορφές του.

Αυτοί μ' αυτό το τρόπο αγνοούν εντέλως ένα πολύ σπουδαίο παράγοντα της ανθρώπινης ζωής, χωρίς τον οποίο δε θα ήταν δυνατή η ύπαρξη της ανθρωπότητας, και ούτε θα ήταν δυνατή η ατομική ύπαρξη. Η αλληλεγγύη και ο ατομικισμός είναι για τη κοινωνία δύο αναπτυσσόμενες δυνάμεις όπως για το σύμπαν η φυοκεντρός και η κεντρομωλός. Ένας ετιρνεριανός μοιάζει με το φυσικό που στις ερευνες του περνει υπ' όψη του μόνο τη φυοκεντρώ δύναμη, με τον ίδιο τρόπο που ένας κρατικός σοσιαλιστής θαθελε να περνε υπ' όψη του μοναχά τη κεντρομωλό δύναμη.

Αντίθετα ο αναρχικός σοσιαλιστής δε παραλείπει καμία απ τις δύο δυνάμεις, και φαίνεται τη σχέση ισορροπίας ανάμεσα στις δύο δυνάμεις και τη βρίσκει—η τουλάχιστον πιστεύει ότι την έχει βρει—στην αναρχία, μια κατάσταση πραγματώνστην οποία η ατομική ελευθερία του καθενός θα συμπληρωθεί απ την ελευθερία όλων, πράγμα που ση-

νομένος άνθρωπος είναι ο πιο αδύναμος απ τον συναιτερισμένο. Έίπα συναιτερισμένος", δε θα πρέπει να ερμηνευτεί "πείθαρχημένος".

Ο απομονωμένος άνθρωπος είναι ο πιο αδύναμος και ο λιγότερο εύθερος, γιατί αν αληθεύει το ότι η αναγκαιότητα θ' αναπτυξη μέσα του ικανότητες αντερες από ένα μέσο όρο, αυτές θα ναι παντοτε ανικανές να υπερνηκίσουν τις δυσκολίες και τα εμπόδια του περιβαλλοντος εστω μοναχά του φυσικού, που αντίθετα ξεπερνιούνται ευκολα απ τους απλους

Συνεταιρισμένους ανθρώπους.

Ένας άνθρωπος που ζει μοναχός του, κι αν ήταν δυνατός όπως ο ουρακοταγκός κι εξυπνος όσο ο Δαντής, θα ναι πάντοτε λειότερος από να παιδάκι που ζει μέσα σε μια κοινωνία, μιας και η λευτερία συνιστάται ουσιαστικά στη δυνατότητα του να κάνει ο καθένας αυτό που θέλει και που το έχει ανάγκη.

Καποιος μπορεί να πει ότι παραβιάζω ανοιχτές πορτές κι ότι αυτά τα πράγματα ήταν γνωστά όταν παιδία ακόμα, μ'ας μάθαιναν την ιστορία του αχυρού που ευκολα σκαζεται αν είναι μόνο του ενώ γίνεται δυνατό όταν ενώνεται με τ' άλλα.

Είν αλήθεια, αλλά η φιλοσοφική μελέτη που πεταχτηκε ξεφρενα τις ατελειώτες πεδιάδες του παραδόξου και του αφηρημένου, ευχναεχει δαν αποτελέσμα το να ξεχναμε και να περιφρονουμε και τις πιο στοιχειώδεις αληθείες. Δεν είναι λοιπόν κακό το γεγονός ότι καποιος ξαναβεί αυτές τις αληθείες, τόσο δύσκολο όσο είναι αναγκαίο για να μη ξεχαστούν και παραμεληθούν από τους ανθρώπους εκείνους που ακριβώς έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη να τις θυμούνται και να τις εφαρμόζουν στο καθημερινό τους αγώνα για τα δικαιώματα τους.

Κι επειτα, το ετιρνεριανό παρδόξο, αν πραγματικά παραδόξο μπορεί να θεωρείται μιας και κατά συνέπεια θα επιφέρει την απομόνωση του ατόμου, παύει να υφίσταται όταν αντίθετα θεωρείται σαν θρι-

αμβός του πιο ισχυρού μέσα στη κοινωνία, ένας θριαμβός "υπεράνω του καλού και του κακού" όπως θα λεγε καποιος σπαός του Νίτσε, και δηλαδή για να το πουμε με άλλα λόγια, εξω από οποιαδήποτε θεωρηση ηθικής και δικαιοσύνης: είναι το άτομο που ικανοποιεί το "εγώ" του χωρίς

να νοιάζεται για τους άλλους, και μακαρι καμία φορά να ικανοποιεί το "εγώ" του σε βάρος των άλλων.

Αυτό κια δεν είναι παρδόξο. Ο αγώνας για τη ζωή, όπως τον εννοούσαν οι δαρβινιέτες της παλιάς σχολής, που δοθήκε "με τα νυχία και το ραμφός μεταξύ των ανθρώπων, των αδερφών, είναι η πρακτική του εφαρμογή, στη κοινωνική ζωή. Είνα φορά ήταν οι πολιτικοί αρχόντες που νικούσαν, σήμερα είναι οι οικονομικοί αρχόντες. Τότε και τώρα το πιο ισχυρό άτομο ήταν αυτό που νικάγε και που νικάει.

Βεβαία, οι σημερινοί νικητες είναι πιο αντιπαθητικοί από τους παλιούς, μιας και το στοιχείο που τους δίνει τη νίκη δεν είναι η χιμαίρα της θρησκείας που προξενούσε εταυροφορίες και περιπλανομένους ιπποτες, ουτε η ιπποτική προκατάληψη για την ευγενεία αλλά μοναχά ένα πλήθιο πράγμα χωρίς ίχνος ιδεολογικού υποβάθρου, το χρήμα. Το χρήμα που λερώνει τα πάντα, που επιβάλλεται σε όλους, μεταμορφώνει σε εξυπνο τον βλάκα που το κατεχει, δε δυνατό και το πιο γελοίο, στραγγαλίζει τις εμπνευσεις επιβαλλοντας τη μετριοτητα, ακόμα και στους τομείς που βγαίνουν εξω απ το θέμα μου, όπως η τέχνη και η φιλολογία.

Και οι καλλιτεχνες και οι λογοτεχνες, μεταξύ των οποίων κατά πλειοψηφία απαρτιθονται οι περδοτεροι ατομικιστες, όταν αντιτασσουν το ίδιο φους τους "εγώ", δε ολοκληρη τη σύγχρονη κοινωνία φταίγαι με τη πιο προετυχη λάσπη, δε μια πλειοψηφία που εξ αιτίας της κακοβουλής κοινωνικής της οργανώσης δε μπορεί να φταξει τη κατανοηδη ορισμένων καλλιτεχνικών νοσημάτων και ορισμένων λογοτεχνικών λεπτολογημάτων. Η βυνηδέιτη τους εξέγερση στο ονομα της ιδιαίτερης ατομικής τους διανοητικότητας είναι

■ ένας επαναστατικός παραγόντας που δε πρέπει να παραλείπεται. Η διαβρωτική κριτική στους δεσμούς που βγαίνει από μερικές δούλιες του Πωλ Ανταμ, απ τα ρομαντά του Μίρπω, απ τα φυλλάδια που το καθένα τους είναι κι ένα αριέτουρημα του Λεοντα Τολστόυ (ένος ατομικιστή παρ' όλη τη θρησκευτική του μανία), είναι για τη σύγχρονη κοινωνία αυτό που οι εσθητικές κομωδίες του Νίτωμαρδαί ήταν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ .5

πριν το '89: Το Πρελούδιο της Σπαστασης, το τριξίμο που κανει το κοινωνικο οικοδομημα οταν κόντευει να πεσει.

Αρκει να μη γινεται το μεγαλο εκεινο λαθος της ευγχητης της πλειονοτητας της κοινωνιας με τον ετσι λεγομενο λαο και ο αυτον ν απευθυνομαστε με περιφρονηση για οσα η πλειονοτητα του φορτωνει-οπως μας δειχνει η θρασυτητα προς το πληθος απ τη μερια του Γκαμπριελε Ντ Αβουντσιο στο εργο του "LAUS VITAE"-ποιος ειναιο αναρχικος που δε θα προεπογραφε τις βελιδες αυτων των ατομικιστων;

Αλλα τον ατοφιο ατομικισμο, εν απ τους παραγοντες προοδου στη τεχνη και στη φιλολογια, δε θα πρεπει να τον μεταφερομε στο κοινωνιολογικο τομεα. Ο ατομικισμος εστιν οικονομια εχει οα συνισταμενητο προνομοιο της ιδιοκτησιας, των ανταγωνισμο των δυμ φερωντων, το καπιταλισμο, με μια λεξη τον: HOMO HONINI LUPUS του Κομης.

Οι αναρχικοι ατομικιστες της σχολης του Μαξ Στιρνερ, εκεινοι που απ τη στρινεριανη θεωρια θελησαν να βγαλουν τομπερα ματα στον οικονομικο τομεα οπως ο Τζων-Κενρυ Μακη και ο Επεντζαμιν Τακερ-ο πρωτος εκθεσε τις ιδεες του ν ο ενα πολυ γνωστο Βιβλιο, ANARCHISTS, και ο δευτερος προπαγανδιζει τις ιδεες του με μια επιθεωρησουλ στην αγγλικη γλωσσα την LIBERTY, στην Ν.Υορκη-ειναι καθαρα

αστοι οικονομολογοι, φιλελευθεριζοντες που θα πρεπε να διναν ενα χειρι βοηθειας στο δικο μας Μαρξες Πανταλεονι, στο Βιλφρεντο Παρετο και... στους νεαρους μοναρχικους, στους φιλελευθερους συντηρητικους, κτλ, οπως ο Τζιοβαννι Μπορελλι.

Και ο Μακη, που ο Τζοκκολι ε στο προλογο που κανει το "Μοναδικο" του Στιρνερ(2) δε θελει απο δεβακιο προς τους αναγνώστες να τον τιμηση με υπερμετρες ελλορονησεις(πιθανως ο Τζοκκολι αγνοει επισης, οπως εξ αλλου αγνοει τον αναρχισμο για τον οποιο μιλαει) οτι ο Μακη ειναι ο πρωτος που επιμεληθηκε την επα νεκρωση των εργαων του Στιρνερ, που μαζεφε και τα πιο απημαντα γραπτα του και περιγραφε τη ζωη του. Και ηταν ο πρωτος που εκανε το λαθος στο να βλεπει στο "Μοναδικο" ενα ειδος Βιβλου του Αναρχισμου.

Ο Στιρνεριανος ατομικισμος επιφερε εστιν οικονομια απ την "ατομικη" ιδιοκτησια, στο καπιταλιστικο προνομοιο, μεσω του χρηματος (που ο στρινεριανοι αναρχικοι δε θελουν

να καταργηθη) απαρνηση εκεινης της ελευθεριας την οποια διεκδικουν στο πολιτικο και ηθικο-φιλοσοφικο επιπεδο. Κατα τα αλλα ο Μακη δεν κρυβει τις προσωπικες φιλελευθεριζουσες ιδεες του, παρ ολο οτι απαρνεται τις λογικες ευνεπειες που τις επακολουθουν. Αυτος υποστηριζει οτι εστιν αναρχια ο ελευθερος ανταγωνισμος που προερχεται απ τα διαφορα συμφεροντα, θα διευκολυνη τη φυσικη εκλογη, και οτι η ιδιοκτησια ειναι απαραιτητη για την ελευθερια(3).

Δεν ειναι εδω η περισταση εστιν οποια θα εξηγησουμε την αντινομια εστιν οποια πεφτει ο Μακη, και ν αναλυσουμε τη θεωρια του.

Στο πολιτικο τομεα, ευνεπεια του στρινεριανου ατομικισμου ειναι η απομονωση για την οποια μιληθα πιο πανω η η τωρνια: το πρωτο αδυνατο η

δευτερη μοχθηρη και παν απ ολα αντιαναρχικη.

Εκτος της εννοιας της αλληλεγγυης, το ατομο που εσκεφεται μοναχα για τον εαυτο του και τους αλλους μονον οταν τον ωφελουν η τον βλαπτουν, για να ειναι ολοκληρωτικα ελευθερος θα πρεπει να ναι παν απ ολους, δηλ. να ναι η μεγαλυτη εξουσια: η οποια ναι και καλη, οπως και η ιστορια μας λειει οτι υπηρξαν ορισμενοι καλοι υπερτατοι αρχοντες αλλα μωρει να ναι και κακοι. Για τους αναρχικους το ζητημα δε βρισκεται στο να χουν ενα καλο η κακο τυρανο, αλλα να μην εχουν κανεναν παν απ το κεφαλι τους, ουτε αυτοι πανω στους αλλους.

Αν μεταφερομε τη στρινεριανη θεωρια στο πεδιο της πραγματικοτητας, της ζωης που ζουμε, περ απο καθε αφηρημενη φιλισοφικη θεωρηση, γινεται αμειωος προφανες το ποσο λεπτο και μακρο ειναι το νημα που συνδεει τον καθεαυτο αναρχισμο με τον ατομικισμο. Κατα τα αλλα, πραγμα φυσικο το οτι αυτη η εχρηση παρ ολο του οτι ειναι ελαχιστη, υφισταται, μιας και ολες οι θεωριες, ακομα και οι πιο αντιφατικες μεταξυ τους, εχουν κατα καποιο τροπο, κατι το κοινο μεταξυ τους.

- (δυνεχιζεται)
- (1) Λεω "στρινεριανοι ατομικιστες" αλλα ο αυτους περικληω ακομα και κεινους που αποκαλουνται οπαδοι του Νιτσε κσ. αλλων μικροτερων της ιδιας σχολης.
- (2) Ν. Στιρνερ: "Ο Μοναδικος" με προλογο του Ε. Τζοκκολι, Δ'φοι Ηποκχι, εκδοτες-Τορινο.
- (3) J. H. MACKAY: ANARCHISTS, MOEURS DU JOUR-Μαδ. ΤΡΕΣΣΕ STOCK-Παριει.

Λουιτζι Φαμπρι

Μετφ.: Ο Μπουμπουκος

NOTIA

α. Ειναι γνωστο οτι η Ν.Αφρικη ειναι ρατσιστικο κρατος. Δηλ. η ιδιομορφη διαφορα μεταξυ αυτου του γρηγορα αναπτυσσομενου καπιταλιστικου κρατους, και οποιουδηποτε αλλου καπιταλιστικου κρατους βρισκεται στο οτι οι ταξικες διαφορες που και σαν κριτηριο εχουν το χρωμα, εχουν θεσμοποιηθη και ενισχυονται συνταγματικα.

Η σημερινη κυβερνηση, του εθνικου κομματος, "συνεπης" συνεχιστρια του θεμελιωμενου σκληρου ρατσισμου απο τους Αγγλους αποικιοκρατες, καταφερνει να βολισκεται στην εξουσια εκφραζοντας παντα τα συμφεροντα της κυριαρχης ιδεολογιας. Η πληθυσμιακη συνθεση, η οποια κανει πολυπλοκοτερη την κατασταση αλλα συναμα βοηθαει στο να οξυνωνται οι ταξικες διαφορες ειναι:

18.000.000 μαυρος πληθυσμος, που αποτελειται απο 10 διαφορετικες φυλες, 2.500.000 μιγαδες, 750.000 Ινδους και 4.500.000 λευκος πληθυσμος, ο οποιος αποτελειται απο τους AFRIKANEERS (πρωτοι Ολλανδοι και Γαλλοι αποικιοι) γυρω στα 2.000.000, τα αγγλικά απομεινάρια της αποικιοκρατιας και μεταναστες που προερχονται κυρια απο τις ευρωπαϊκες χωρες. Η κυριαρχη ταξη εχει καταφερε ως ενα βαθμο να εφορμοσει το διαιρει και βασιλευε στο μαυρικο στοιχειο απο την μια μερια και μεταξυ μαυρων-μιγαδων-Ινδων απο την αλλη. Λιγοι ακομα αριθμοι, απλως για να σκιαγραφησουμε το πλαισιο μεσα στο οποιο γινονται οι ζυμωσεις που θετουν το ερωτημα του καταποσο η αφομοιωση προχωρει η αν το προοδευτικο στοιχειο χειραγωγείται και οδηγειται σε μια προκαθορισμενη "θεσματικη αλλαγη".

Το 92% της εργατικης δυναμης των χρυσωρυχειωγ και των αλλων ορυχειωγ, το 50% της αστυνομικης και το 20% της στρατιωτικης δυναμης ειναι επανδρωμενα απο τους μαυρους.

α). Το πολυτιμωτερο "μεταλλο" στη Ν.Αφρικη ειναι η εργατικη δυναμη των μαυρων. Οι 425.000 μαυροι εργατες που δουλευουν κατω απο την γη και με αβλιες συνθηκες ειναι η πραγματικη αιτια που επιτρεκει στα κεφαλια της TRI-LABERAL να επενδυονται ολοσενα και περισσοτερο και να βαστανε τις τιμες των μεταλευματων σε συναγωνισιμα επιπεδα.

Τα εσοδα απο τον χρυσο το 1977 ερθασαν 1.900.000.000 λιρες και αλλα τσσα απο μεταλευματα τετοια σαν πλατινα, χρυμιο, μαγγανιο, βαναδιο στα οποια κατεχει κα πρωτεια της παγκοσμιας παραγωγης.

ΑΦΡΙΚΗ

- ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

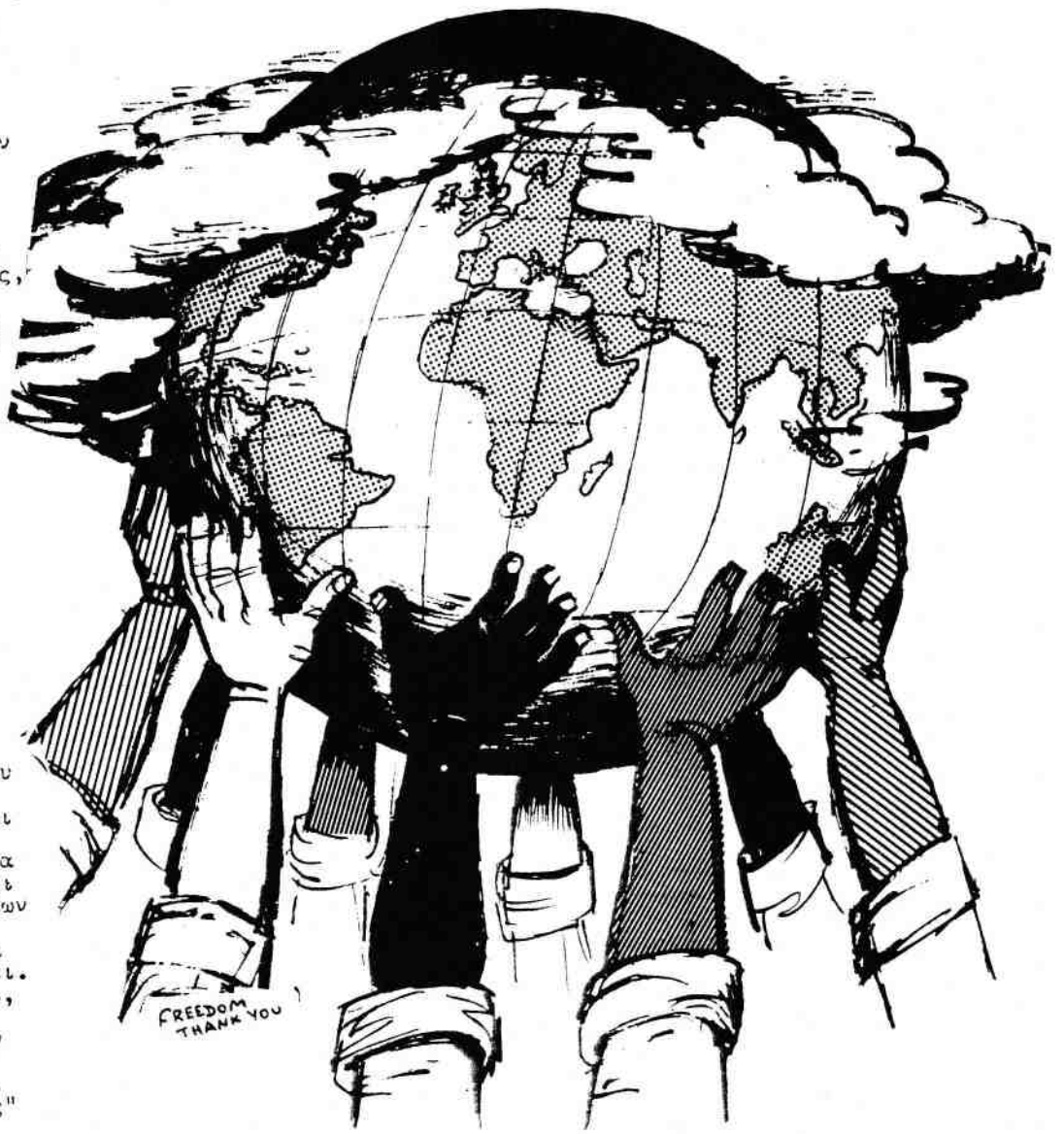
τελευταία 11 χρόνια μόνο πωλήσεις του KRUGERAI-D² ει 600.000.000 εσοδα. Δεν θα ει να παραλείψουμε τα εσοδα προερχονται απο την γεωργια βαρια βιομηχανια και την στροφια, και απο τις υπηρε στον τριτογενη τομεα. επενδυσεις στον δευτερογε ομεα της παραγωγης ετανουν που τα 6.000.000.000 λιρες. περα απο αυτους τους θεα- κους αριθμους, αν υπολογι- ει οτι η δικφορα της υιερα- που προερχεται απο την ωτη εργασία μεταξυ μαυρων λευκων εινας περιπου 2 ε ανα εργατη ημερησιως, και νοντας σαν δεδομενο οτι ο νομικα ενεργος μαυρος πλη- ος εινας γυρω στα 5.000.000 ε ενα ημερησιο εσοδο για κυριαρχη ταξη των λευκων που 10.000.000 που σημαινει το εσοδο 3.200 εκ. λιρες.

τους ντοπιους και επανακατρισμο για τους ξενους. Δεν εχουν κανε να πολιτικο δικαιομα, και η λευ κη κυριαρχη ταξη επιτρεπει επα φες μεταξυ ολων των προαναφερθε ντων εθνικοτητων μονο στον βαθ μο που αυτο κρινεται σαν συμφε ρον απο εμπορευματικη αποψη. δ. Κανενας μαυρος να μην εινας υπηκος της Ν.Αφρικης- αυτη εινας η λογοκη που κρυβεται πισω απο την τεχνητη δημιουργια των 10 HOMELANDS⁴. Με αυτο το επιχειρημα η Ν.Αφρ ικανικη κυβερνηση προσπαθει να δωσει απαντηση στην "διεθνη κριτικη" οτι οι μαυροι δεν ε- χουν δικαιωματα στην χωρα που ζουν. Προσποιειται οτι δινει ετσι ανεξαρτησια στους μαυ-

ρους, ενω στην πραγματικοτητα δινει το 12,9% της συνολι- κης εκτασης της χωρας στο 75% των κατοικων. Η μεθο-δος αυτη δεν εινας καινουργια εχει αρχισει να μπαίνει στην πραξη απο το 1913 με την "Πρα ξη των εδαφων" που καθοριζε τον διαχωρισμο της εκτασης για τους μαυρους και τους λευ κους. Τα HOMELANDS αποτελουται συχνα απο εκτασεις, που εινας γεωγραφικα χωρισμενες μεταξυ τους, για ευνοητους λογους το λιτικης σκοπιμοτητας. Για πα- ραδειγμα το KAZULU μεχρι το 1977 αποτελειτο απο 44 τεμαχι σμενες εκτασεις. Για να καγιε ποιηθει αυτο το καθεστως της βιαιας τεχνητης μεταφορας και

συνεχεια στη σελ.8

Η φασιστικη νοοτροπια των ρικανων συγκρομενη με τα εροντα του μεγαλου κεφαλαι εινας θετικο στοιχειο για την ρτοκη αλλαγη μεσα απο "ειρη ο καναλι". ο το σημειο που τα συμφερο αυτα δεν συγκρονονται και δυο μοιραζονται τα κλοπιμαια προερχονται απο τους μαυρους, εινας ησυχα. Το κεφαλαιο ε αν σε μια συγκεκριμενη χρο η στιγμη βλεπει τους μαυρους η αφρικης αποικειστικα σαν η αντλησης πλουτου μπορεί μια αλλη να θελει να εκμετα τη το παρθενο καταναλωτικο ρικιο κοινο απο μια καθαρα ρρευματικη αποψη. ι απο την ρηξη μεταξυ φασι κης νοοτροπιας κατοικων, εκαστοτε κυβερνησης, και αλαλιου νικητης θα βγει το αλαιο γιατι σε τελευταια λυση αυτο εινας που στηρι και ρυθμιζει την λειτου- α του ολου μηχανισμου. ακτικη αυτη θα προσπαθει αναχαιτισει η να προλαβει δυναμικη φυλετικη η και ικη αναμετρηση.

Τι εινας η ξεχωριστη αναπτυ (APPARTEID); κροπνο σχεδιο της λευκης κυρι κης ταξης το σκοιο με λυσσα ερασιπιζεται γιατι εινας η ανα λια προϋποθεση για την συνεχι και αναπαραγωγη των φυλετικων ακρισεων. οβλεπει με κριτηριο το χρωμα α καθε πολιτη το πως θα ζησει. υροι-μιγαδες-Ινδοι-Ιαπωνεζοι, νεζοιεινας υποχρεωμενοι να υν σε γκετο - να μην μπορούν ερθουν σε σεξουαλικη επαφη ταξυ τους η με τους λευκους. ν κατι τετοιο συμβη ο "νομος" οβλεπει ποινη 5 χρονων για

Ν.ΑΦΡΙΚΗ : συνέχεια

συνεχεια απο σελ. 7

εγγραφης σαν υπηκοους αλλων χωρων, των HOMELANDS, που εν τωτοις δεν αναγνωριζονται απο καμια χωρα του κοσμου-εχει προγραμματισθει να εγγραφουν τουλαχιστον αλλα 4 εκ. μαυροι σε αυτα. "εχει σημερα ο αριθμος φθανει τα 2.115.000.

Η προπαγανδα της ιδεολογιας της λευκης κυριαρχης ταξης παρουσιαζει μιαν εικονα, των HOMELANDS, σαν ανεξαρτητων και αυταρκων χωρων των οποιων οι υπηκοοι εχουν "επιλογη" μεταξυ του να μεινουν εκει και να "μεταναστευσουν" στην Ν.Αφρικη οπου μπορουν να πουλησουν την εργατικη τους δυναμη. Αυτο το μεταναστευμενο εργατικο δυναμικο ειναι αναγκασμενο να αμφιταλαντευεται μεταξυ των HOMELANDS και της Ν.Αφρικης. Την συνεχη εισροη και εκροη του πληθυσμου υποδηλωνουν τα νουμερα για την πληθυσμιακη κατασταση. Σε αντιθεση με ολες τις αλλες χωρες δεν υπαρχει ενας συγκεκριμενος αριθμος αλλα 200. Ο ενας ειναι ο ντε φακτο(ο αριθμος των κατοικων που πραγματι μενουν σε ενα HOMELAND σε μια συγκεκριμενη χρονικη στιγμη) και ο DE JURE (ο συνολικος αριθμος των υπηκοων) π.χ.για το CISKEI ο ντε φακτο ειναι 478.000 ενω ο DE JURE ειναι 878.000. Η διαφορα μεταξυ των δυο αυτων αριθμων εξηγειται απο δυο παραγοντες. Πρωτος, οτι η Ν.Αφρικανικη διουκηση δεν εχει ακομα ολοκληρωσει το σχεδιο της, της βιαιας πληθυσμιακης μεταφορας(γραφειοκρατικα) και δευτερο και κυριωτερο, οτι ο μηχανισμος που στηριζει το σημερινο συστημα δεν θα παραλειψει να ελεγχη την επαρκεια μαυρικου εργατικου δυναμικου, και ετσι να καταφερνει να βασταει σε ελεγχομενη ισορροπια την εισροη και εκροη και την εμπορευματικη αλληλοαπειλη προς το μονιμο και συμπληρωματικο "μεταναστευτικο" εργατικο δυναμικο.

Η μη υπαρξη οικονομικης υποδομης στα HOMELANDS επιβαλλει την υπαρξη της μεταναστευτικη τητας. Ψευτοελπιδες για μια οικονομικη αναπτυξη μεσα στα ιδια τα HOMELANDS που θα εξασφαλιζαν ενα καλυτερο βιωτικο επιπεδο για τους μαυρους κατοικους δεν μπορουν να γινουν αποδεκτες διοτι: α) Η οικονομικη εξαρτηση και των 10 HOMELANDS υπο την Ν.Αφρικη βρισκεται στο επιπεδο του 100%/ο. Τα HOMELANDS ετσι εχουν διπλη λειτουργικη τητα: αφ'ενος δικαιολογουν την ψευτο τυπικη ανεξαρτησια των μαυρων και αφ'ετερου λειτουργουν σαν πολοι ελεξης του ντοπιου μικροκεφαλαιου μιας και οι συνθηκες επιτρεπουν πολλαπλασιασμο των επενδυομενων κεφαλαιων. Η πλασματικη εικονα λοιπον που

δινει η δημιουργια των HOMELANDS δεν αφηνει καμια αμφιβολια σχετικα με τον κλη

ρη ελεγχο στον οποιο υποκεινται ανα πασα στιγμη. Η κυριαρχη ταξη ξερει πολυ καλα οτι ειναι προτιμωτερο να "δοθει" μια μορφη επικαλυμμενης με αυτοδιαθεση ανεξαρτησια απο το να παρθει αυτη δυναμικα. Προγραμματιζει δηλ. μεχρι το 2.000 περιπου "ολοι" οι υπηκοοι της Ν.Αφρικης να εχουν ισα δικαιωματα σε ολα τα επιπεδα, ανεξαρτητητα απο χρωμα, οικονομικη κατασταση, κοινωνικη θεση κ.α. ΜΕΣΑ ΒΕΒΑΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΚΡΑΤΙΑΣ, αλλα στο κοινοβουλιο να υπαρχουν μονο λευκοι αντιπροσωποι. Αυτο βεβαια δεν θα αποκλεισει νομιμοτυπα το να βαλλουν υποψηφιότητα για βουλευτες και οι εκτος απο τους λευκους υπηκοοι, αλλα η πληθυσμιακη ποσοστιαια αναλογια των διαφορετικων φυλων θα εχει ρυθμιστει με τετοιο τροπο ωστε οι δυνατοτητες για ενα μη λευκο να εκλεγει να θεωρουνται απιθανες. Δηλ. θα εχουμε μια μεταβαση απο ενα "καταπιεστικο ρατσιστικο καθεστως" σε ενα φαινομενικα "δημοκρατικο κοινοβουλευτικο" ενω στην ουσια θα προκειται για μια αλλη μορφη ενος καταγναστικου ρατσισμου που δεν θα στηριζεται μεν συνταγματικα αλλα θα στηριζεται πανω στην δημιουργια μιας νεας κοινωνικης διαρθρωσης. Όταν προανεφερα την ρυθμιση της πληθυσμιακης ποσοστιαιας αναλογιας ενοουσα βεβαια οτι αυτη θα γινει σε τυπικο επιπεδο, δηλ. μεταγραφης μαυρων απο υπηκοους της Ν.Αφρικης σαν υπηκοους των HOMELANDS(και εδω ειναι που εχει κανει λαθος εκτιμηση η κυριαρχη ταξη, γιατι αυτοι οι μαυροι ουσιαστικα παραμενουν υπηκοοι της Ν.Αφρικης. Αυτος ειναι ο λογος που εκπλησσει, γιατι ενα τόσο καλοστημενο προγραμμα δεν "ρολαρει" με τις καθε τόσο και λιγα κι σημειουμενες εξεγερσεις των μαυρων που απειλουν ανα πασα στιγμη να τραναξουν συνθεμελα το οικοδομημα της κυριαρχης ταξης, παρα τις συνεχιζομενες παραχωρησεις). Στα 10 ηδη δημιουργημενα HOMELANDS θα πολιτογραφηθουν μεχρι και 15 εκ. μαυροι απο τον συνολικο αριθμο των 18 εκ.

περιπου. Η βιαια πολιτογραφηση γινεται με κριτηρια καταγωγης και διαφορα αλλα γραφειοκρατικα κολπα. Οι 2,5 εκ. μιγαδες επειτα απο μικροπαραχωρησεις που τους δοθηκαν (το να ειναι κατοχοι ταυτοτητων σε σχεση με τους μαυρους που εχουν πασσο κ.λ.π.) εχουν καταντησει να "μισουν" τους μαυρους και αντιστροφα, κατα συνεπεια σε μια εκλογικη αναμετρηση μεταξυ μαυρων και λευκων υποψηφίων θα ψηφιζαν τον λευκο. Οι 750 χιλ. Ινδοι για παραμοιους λογους, παραχωρησεις μικροπρονομιων εκ μερους των λευκων, θα ψηφιζαν λευκο. Για τους φασιστικης νοοτροπιας λευκους δεν χρειαζεται καν αναφορα. Οι 3 εκ. μαυροι υπηκοοι θα ψηφιζαν μαυρο-μαριονετα, κατα συνεπεια και βουλευτης να βγει θα ειναι σαν να ψηφιστηκε ενας αλλος λευκος. Οι υπηκοοι των HOMELANDS δεν θα εχουν επιλογη μεταξυ μαυρων ης των αλλα θα ειναι αναγκασμενοι να ανεχονται το πουλημενο-διεπιβεβημενο καθαρμα να καβεται στον σβερκο τους. Κατα συνεπεια και σε αυτη την χωρα ο μονος τροπος για πραγματικη αλλαγη ειναι η ΣΑΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ.

ε) Οι εξεγερσεις που εγιναν τα τελευταια χρονια.

Ενω κατα την διαρκεια της δεκαετιας του 1960 αλλα και στις αρχες της δεκαετιας του 1970, οι εξεγερσεις ηταν καθαρα "εργατικες" και γινοντουσαν απο αναγκη για επιβιωση, παρατηρειται τα τελευταια χρονια μια μετατοπιση του επιπεδου των εξεγερσεων. Δηλ. αυτο που εννοω ειναι οτι ενω μορει να εξακολουθουν να υπαρχουν οι αθλιες συνθηκες επιβιωσης, το κεντρο βαρους μετακινήθηκε απο τους εργατες προς την μερια των νεων μαθητων(δημοτικου, γυμνασιου, ανωτερων εκπαιδευτικων ιδρυματων) και αεργων.

Να ενας ενδεικτικος πινακας:

χρονια	απεργιες	απεργοι
1973	361	90.000
1974	374	58.000
1975	274	23.130
1976	245	26.291
1977	90	14.950

Οι αριθμοι των απεργων και απεργων φθινουν απο χρονος σε χρονος.

Ν.ΑΦΡΙΚΗ : ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Κάθε ξεσηκωμός στα χρυσωρυχεία την δεκαετία του '60 κα-
ταπνιγόνταν στο αίμα, και έκανε
αρκετούς μήνες μέχρι να ξεσα-
ψει καινούργιος. Ένω από το 1976
και δώδε οι φοιτητές κάνουν ξε-
σηκωμούς κάθε τόσο και λιγάκι,
και παρα την βία που χρησιμοποι-
είται από το φασιστικό κράτος
και τις εντεινόμενες συλλήψεις,
συνεχίζονται.

Φόνοι αστυνομικών και λευκών φα-
σιστών, αποχή από τα φασιστικά-
τευθυνομένα μαυρικά σχολεία,
εμπρησμοί, εκρήξεις, πορείες,
εκδόση εντύπων και άλλες εκφάν-
σεις της αγανακτικής είναι αυτά
που γίνονται συνηθώς.

Δεν πρέπει να γίνεται πιστευ-
τός ο τυπος και τα άλλα μέσα μα-
ζικής επικοινωνίας όταν θέλουν
να παρουσιάσουν μονον, σαν εστία
των εξεγερσεων τα γκέτο του
Σοβέτο. Οι εξεγερσεις έχουν γε-
νικευτεί σε ολη την Ν.Αφρική, στο
Κεϊπ Τάουν, στην Κραϊτβρία, στο
DURBAN, στο PORT ELIZABETH κα-
θως και στα HOMELANDS.

Παρ' όλες τις προσπάθειες της
λευκής κυριαρχής τάξης να δια-
βρωσει ουσιαστικά τους μαυρους
μεσα από αυτούς (χαφιεδες, δόσιμο
"αξιωμάτων" σε μαυρους κ.λ.π.,
τα μέσα που χρησιμοποιούνται δεν
θα καταφέρουν να κατευθύνουν τις
συνεχιζόμενες και εντεινόμενες
εξεγερσεις τουλάχιστον σε αυτό
το επίπεδο.

Σημειώσεις:

1. -Διεθνές κεφάλαιο, που βασι-
ζεται κυρία στα Δ.Ευρωπαϊκά-
Αμερικανικά και Ιαπωνικά οικονο-
μικά τράστ.
2. -Χρυσό νομισμα που κοβεί η Τρα-
πέζα της Ν.Αφρικής και που που-
λείται κυρία στα Αμερικανικά
χρηματιστήρια.
3. -Μονο σε μέρη μέσα στην Ν.Αφρ-
κή που έχουν χαρακτηριστεί σαν
διεθνή, τέτοια σαν αεροδρομια,
κοσμικά ξενοδοχεια και καταστή-
ματα δεν ισχύει το APARTHEID.
4. -Επαρχία-συνήθως η ίδια με
την περιοχή που ζούσαν παλαιο-
τερα διαφορές φυλές και που με
βάση την καταγωγή, δημιουργήθη-
καν νοητές πλέον φυλές. Συνή-
θως χωρίς ενδιαφέρον για το
κεφάλαιο. Διορίζονται βασιλια-
δες, αρχηγοί ή αυτοκράτορες
αναλογα, από την Ν.Αφρικανική
κυβέρνηση. Συνήθως σε αυτά μέ-
νουν τα γυναικοπαίδα και γερου-
βλή. Ο οχι ενεργα οικονομικός
πληθυσμός.

Το Γυναικείο Κίνημα

ΓΙΑ ΤΟ "ΡΗΓΜΑ", ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΛΑΪΡ ΚΑΙ ΤΗ ΣΟΥΖΑΝ

Ο όρος "φεμινισμός" είναι δυ-
σκόλο να οριστεί ακριβώς, και
οποιοδήποτε ορισμο προσπάθη-
σουμε αναγκαστικά θα δίνει
μονο μια μερική ερμηνεία και
θα πρέπει να αλλάζει όσο συνε-
χίζεται ο αγώνας των γυναικών
που μαχονται για απελευθέρωση.

Σ' αυτό το άρθρο, πουναι το πρω-
το από μια σειρά τριών μικρών
αρθρών, θα αρχίσουμε να κουδε-
ντιάσουμε για τις ριζές και τ
τους σκοπούς αυτού που εφτάσε
να γίνει το "Κίνημα Απελευθε-
ρωσης Γυναικών" (ΚΑΓ), καθώς
επίσης για τις κρίσεις και
τις αντιθέσεις του. Όλα τα
άρθρα αυτής της σειράς έχουν
σα σκοπο να προώθησουν μαλλον
τη σκεψη και τη συζήτηση, παρα
να κάνουν μια πλήρη ανάλυση,
γιατι στο κάτω κάτω της γραφής
οι πράξεις, τα πιστεύω και η
στρατηγηκή του ΚΑΓ είναι αυτά
που δίνουν ουσια στο φεμινισμό
και σ' αυτούς τους αγώνες ατιε-
ρωνώμε αυτά που γραφόμε.

Ο φεμινισμός είναι ένα κοινω-
νικό κίνημα, και όχι πολιτικό
κομμα, δεν υπάρχει επίσημη
γραμμή και κανόνες συμμετοχής.
Για να γίνει κάποια φεμινίστρια
απλως υποστηρίζει και αγωνιζε-
ται για ένα από τους πιο θεμε-
λιώδεις αγώνες της ανθρωπότητας
τη δημιουργία μιας ανθρωπίνης
κουλτούρας (πολιτισμού, τρόπου
ζωής), απελευθέρωσης από ένα
σύστημα στο οποίο κάποια
ανθρωπική ομάδα κυβερνιεται
από μια άλλη.

Ξεξουαλική Πολιτική

Όταν το ΚΑΓ αρχισε να κινει
την προσοχή και να δεχεται
μαζική υποστήρηξη κατά το
τέλος της δεκαετίας του 60
(ειδικότερα στην Αμερική),
μια καινούργια φράση αρχισε
να χρησιμοποιείται - "ξεξουα-
λική πολιτική" - ένας νεος ορι-
σμός της πολιτικής σύμφωνα με
τη σχέση ανδρων και γυναικών.
Σ' αυτόν τον ορισμο, η "πολιτική"
εννοείται ότι αναφέρεται σε
"σχέσεις δομημένες με βάση τη
δυναμη, στις οποίες μια ομάδα
ανθρώπων ελεγχεται από μια
άλλη".¹ Η πιο βασική από
αυτές τις σχέσεις "δομημένες
με βάση τη δυναμη" είναι η

σχέση μεταξύ αντρων και
γυναικών. Αντρες και γυναίκες
ζουμε σε μια κουλτούρα όλου
ηθική, νομοί, θρησκείες,
εννοίες αρετής και κακίας,
ελλεικρινεία και αδυναμία,
έχουν εισαχθεί και διατηνιστεί
από τους αντρες. Κουλτούρα
στην οποία τα πρόσωπα που
"από ψωση" αποδιδονται στους
αντρες (στη δυτική κοινωνία
ειδικα, εξουσιας, δυναμη,

ανταγωνισμός, και πρωτοτυπία)
έχουν μεγαλύτερη αξία από
εκείνα που αποδιδονται στις
γυναίκες (υπακοή, ευαισθησία,
φρονιδα). Αυτή η κυριαρχία
των αντρικών προτερημάτων
συνεχίζεται, όχι με συνωμ-
σιες και πραξικοπήματα,
αλλα διοτι μια ομάδα (οι
αντρες) αποκτα τα προνομια
που σχετιζονται με αυτές τις
αξίες σαν πατρογονικό δικαι-
ωμα, σαν μέρος των προνομίων
του να έχουν πεος. Στις κοιν-
ωνίες μας παρεμβάλλονται
και άλλες σχέσεις βασισμένες
στη δυναμη, συνηθως οι ταξι-
κές και φυλετικές, αλλα η
δυναμη του αρσενικού πανω
στο θηλυκο τις διαπερνει
ολες, και είναι, κατα την
Καίτη Μίλετ (αμερικανίδα
ριζοσπαστική φεμινίστρια)
"η πιο διαδεδομένη ιδεολογία
της κουλτούρας μας που δίνει
τη θεμελιώδη εννοια της
δυναμης".²

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΒΕΒΟΥΣΙΑ

Αυτό το σύστημα διαίρεσης
και εξουσίας σύμφωνα με το
φυλο, που οριζεται σαν "πα-
τριαρχία", δείχνει να κυρια-
ρχει στις περισσότερες γυν-
στες κοινωνίες. Κατ αρχή ση-
μαίνει ότι οι αντρες κυριαρ-
χουν στον κοσμο της κουλτού-
ρας, ότι το αρσενικό βρίσκεται
στο επίκεντρο της κοινωνίας
σαν εργάτης, καυσαλήτης, δικα-
στης, θεός, νομοθέτης, πατερας
και μπατσός, και το θηλυκο
παρμενει δευτερευον, στηρι-
γμα, εξαρτωμενο από τον αντρα
για ορισμο και θέση στη κοι-
ωνία. Συχνα, για να υποστηρι-
χτεί αυτή η θέση, λεγεται
οτι οι αντρες είναι ανωτεροι
απο τις γυναίκες και στην

ικανότητα για λογική σκεψη,
και σε σωματική ρωμη. Οι
αντρες απλως είναι πιο δυ-
νατοι, και οι περισσότεροι
αντρες είναι απο φυσή δυνα-
τοτεροι απο τις γυναίκες
σε πολλές περιπτώσεις, αλλα

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΚΙΝΕΖΙΚΕΣ ... ΚΙΝΕΖΙΚΕΣ

Εξάρτηση από γονείς και δασκάλους βοηθά στο φτιαξίμο προσωπικότητας που δεχεται την εξουσία και είναι ανικανή για ένα ανεξάρτητο τρόπο ζωής και σκέψης.

Καταπιεστική αντιμετώπιση της παιδικής σεξουαλικότητας είναι ένα αναποσπαστο μέρος αυτής της διαδικασίας καταπίεσης.

Πόσο διαφορετικά είναι τα πράγματα στην "επαναστατική" Κίνα από αυτή την αποψη; Για ενημέρωση παραθετούμε μια σειρά από στοιχεία και πληροφορίες γύρω από την σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στην Κίνα, τον ρόλο της γυναίκας, τον θεσμό του γάμου και τις σεξουαλικές σχέσεις γενικότερα.

Είναι ολοφάνερο ότι στην "επαναστατική" Κίνα οι επισημες αντιλήψεις γύρω από τα παραπάνω προβλήματα καθώς και οι πραγματικές συνθήκες όχι μόνο δεν διαφέρουν από αυτές των καπιταλιστικών χωρών αλλά είναι και χειρότερες στο μέτρο ειδικότερα που τα πάντα υποκεινται στις ντιρεχτιβές της κεντρικής εξουσίας. Οι ακρώς μηχανιστικές αντιλήψεις, όπως φαίνεται από το πρώτο κομμάτι, για το πως το ανθρώπινο νευρικό σύστημα λειτουργεί, οι γενικά Βικτωριανές αντιλήψεις για το σεξ και η αποσοβλαστική σιωπή για την γυναικεία μαλακία μας δίνουν πραγματικές διεισδύσεις στον τρόπο σκέψης τους. Ένα άλλο χαρακτηριστικό που υπονοείται έμμεσα στο πρώτο κομμάτι είναι η αντίληψη ότι σεξ μπορείς να έχεις μόνο αφού παντρευτείς και τότε μόνο μπορείς να κάνεις παιδιά.

I. Το πρώτο στοιχείο είναι μεταφράση των σελίδων 93-96 του βιβλίου " Βασίλη ηλικία και Υγιεινή" του Τσαϊ και Τσαγκ που κυκλοφόρησε ο Λαϊκός Εκδοτικός Οίκος του Πεκίνου (αριθμός καταλόγου No I407I.6, Β. εκδόση Φλεβάρης '75).

" Η μαλακία τραβιέται με το χέρι ή με άλλα όργανα. Και τα δύο φύλα μπορούν να μαλακίζονται, οι γυναίκες συνήθως λιγώτερο από τους άντρες λόγω σωματικών διαφορών. Είναι πολύ κοινό στην εφηβεία.

Πως ορίζουμε το σεξουαλικό σύστημα; Το σεξουαλικό όργανο έχει πολλές λειτουργίες. Για παράδειγμα, οι σεξουαλικές δραστηριότητες ελεγχονται από τα νευρά και τον εγκέφαλο. Η σεξουαλική επαφή μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι κάτι το φυσιολογικό. Διαφορετικά υπάρχουν προβλήματα. Η μαλακία είναι ένα από αυτά τα προβλήματα.

Κατά ποιο τρόπο ο εγκέφαλος και τα νευρά ελέγχουν όλα αυτά τα πράγματα;

Τα ελέγχουν κατά τρόπο απολύτο. Μέσα στον εγκέφαλο μας υπάρχει ένα ειδικό "διευθυντικό κέντρο" γι' αυτά τα πράγματα. Αυτό το ονομάζουμε "σεξουαλικό κέντρο". Όταν αυτό διεγείρεται, ο ερεθισμός θα εξαπλωθεί και θα μεταδώσει διαταγές μέσω του νωτιαίου μυελού. Αυτό, για τους άντρες, θα έχει δύο κέντρα. Ένα από αυτά είναι το κέντρο της στύσης (σηκώμα). Το άλλο είναι το κέντρο εκκρούσης σπέρματος (χυσίμο). Οι γυναίκες επίσης έχουν δύο κέντρα. Είναι πολύ απλό. Το κέντρο της στύσης διεγείρεται γρηγορώτερα και νωρίτερα από ότι το κέντρο εκκρούσης σπέρματος. Έτσι ο πούτσος τροφοδοτείται με πολύ αίμα και σκληραίνει. Τότε είναι που ερεθίζεται το κέντρο εκκρούσης σπέρματος. Υπερδিয়েίρεται με αποτέλεσμα οι μυς της ουρήθρας να συστέλλονται και το σπέρμα να βγαίνει προς τα εξω.

Κάτω από ορισμένες συνθήκες ο ερεθισμός ξεκινά από τον πούτσο επειδή ο πούτσος έχει επίσης αισθητήρια νευρά. Το κέντρο στύσης του νωτιαίου μυελού ερεθίζεται ελλοιμώς, και έτσι γίνεται στύση. Πολλοί άντρες όταν σηκώνονται το πρωί έχουν σηκώματα- επειδή τα νευρά επηρεάζουν τα νευρά. Εάν ο ερεθισμός συνεχισθεί και φθάσει στον εγκέφαλο τότε όλο το σεξουαλικό σύστημα θα ερεθιστεί. Οι γυναίκες επίσης μπορούν να έχουν τις ίδιες σωματικές δραστηριότητες.

Όλα τα νευρά έχουν μια περιορισμένη αντοχή. Λουλεύονται και ξεκουράζονται και αυτά. Κατά αυτό τον τρόπο το νευρικό σύστημα θα είναι υγιές. Εάν υπάρχει τίπο πολύ από τα ένα θα έχουμε

προβλήματα...

Οι νεοί άνθρωποι σε ανάπτυξη δεν θα πρέπει καθόλου να αφήνουν το σεξουαλικό τους σύστημα να λειτουργεί τόσο πολύ. Στην πραγματικότητα το σεξουαλικό σύστημα είναι κάτω από τον έλεγχο ολοκληρωτού του εγκέφαλου. Εάν διαλοχτευσουμε όλη μας την ενέργεια στην δουλειά, σπουδές και πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες, το σεξουαλικό σύστημα θα είναι σε μια κατάσταση υπο ελέγχου. Δεν θα λειτουργεί τόσο πολύ.

ΒΛΑΒΕΡΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ

Η μαλακία βλάπτει τα σωματά μας, επειδή υπερερεθίζεται το νευρικό μας σύστημα και επίσης το αποδυναμώνει...

Μερικές φορές αν φοράς ρουχά πολύ στενά ή κουμπέρτες πολύ βαριές ή φοράς πολύ στενά παντελόνια θα σου σηκωθεί (σημ. συντακτ.: τοπούλι) Το σεξουαλικό μας σύστημα θα διεγερθεί (τραλάλα). Εάν αποτελεί σμα αυτής της διεγέρσης το κέντρο στύσης θα φορτισθεί (ολάλα). Θα αποδυναμωθεί έτσι ώστε όταν

παντρευτείς μπορεί να είσαι ανίκανος. Το κέντρο στύσης θα επηρεαστεί επίσης το κέντρο εκκρούσης σπέρματος, κάνοντας το να μην λειτουργεί ομαλά έτσι ώστε αφού παντρευτείς μπορεί να χύνης πολύ γρηγορά. Εάν μια κοπέλα μαλακίζεται οι περιόδοι της μπορεί να είναι ακανονώστες ή οδυνηρές.

Για αμφοτέρους, άντρες και γυναίκες, η μαλακία θα επηρεάσει τον εγκέφαλο και θα επιτείνει διαρκώς τον ερεθισμό. Οι άνθρωποι θα σκεπάζονται διαρκώς τις σεξουαλικές τους ανάγκες. Αυτό θα προκαλέσει υπερβολικές ρευσεις (πλημμυρές). Κατά την διάρκεια της ημέρας το κέντρο στύσης επίσης θα επηρεαστεί και εκκρούσει σπέρματος θα συμβαίνει ακουσία (δηλ. θα βρεχούν τα παντελόνια τους με σπέρμα). Συχνή μαλακία θα βαλλή τον εγκέφαλο σε κατάσταση υπερδিয়েγέρσης. Εάν αποτέλεσμα ο εγκέφαλος κουράζεται και αποδυναμώνεται. Οι άνθρωποι παθαίνουν νευρικές καταπτώσεις και η μνήμη εξασθενεί. Θα έχουν ζαλάδες, αϋπνίες και οι δουλίες τους και οι σπουδές τους θα υποφέρουν.

Η μαλακία θα βλάψη το σωματά και θα επηρεάσει την επαναστατική σου θέληση, έτσι είναι

αναγκαίο να την ελέγχεις. Πρώτα πρέπει να κτίσουμε την παγκόσμια προλεταριακή ιδέα και να μελετήσουμε σκληρά τον Μαρξισμό-Λενινισμό-σκέψη του Ίσε Τσουλγκ (Παπατζούμ). Αν έχετε ήδη κτίσει την παγκόσμια προλεταριακή ιδέα, αν έχετε μια σωστή αντίληψη, μπορείτε να σταματήσετε όλες αυτές τις κακές συνήθειες (και να αρχίσετε να γαμάτε επιτέλους

Μπορείτε να κτίσετε μια βία σή για την σκέψη σας.

Αυτοί που μαλακίζονται πολύ συχνά θα πρέπει να συμμετέχουν στην γυμναστική. Πριν πάς στο κρεβάτι κάνε μακρινούς περιπάτους της μιας ή μισής ώρας (μέχρι το Κρεμλίνο). Κατ' αυτό τον τρόπο θα πάς για υπνο άμεσα. Αυτό είναι πολύ αναγκαίο. Όταν ξυπνάς το πρωί άμεσα μόλις ανοίξουν τα μάτια σου μη

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

καθίστατο στο κρεβάτι. Την υπέπεσαι να κοιμηθής περισσότερο. Αυτό είναι πολύ σπουδαίο. Μην κοιμάσαι με το πλευρό και μην χρησιμοποιείς πολύ χοντρή ή βαριά κουβέρτα. Την φοράς πολύ σφιχτά εσπρούχα. Διατήρησε τον ποντίσο σου καθαρό. Καθαρίστον καλά με χλιαρό νερό και σκουπίστον με μια καθαρή πετσέτα. Καθαρίσε το πετσάκι, αν είναι πολύ μακρυ πήγαινε σε ένα γιόκτρο να στο κοφή. Γυναίκες με περιοδεύει να είναι καθαρές.

Μπορείς να θεραπεύσεις την μαλακία ή τις υπερβολικές ρευσεις, ή άλλα προβλήματα με ταΐ Χαϊ ασκήσεις. Με βελούδινο επίσης μπορεί να υπάρξει αποτέλεσμα!

Κινέζικες Ιστορίεςσυνέχεια

II. Το δεύτερο στοιχείο είναι παρμένο από τον Λαϊκό Δρόμο 23 Σεπτ. 1978.
"Το 5ο Εθνικό Συνέδριο των Γυναικών, στην εισήγηση της 3ης εκτελεστικής επιτροπής της Εθν. Ομοσπ. Γυναικών καλεί τις γυναίκες: α) να δώσουν μεγάλες συνεισφορές στην ταξική πάλη και στην πάλη για την παραγωγή και τον επιστημονικό πειραματισμό, β) να κάνουν καλά την δουλειά για την πραγματοποίηση των τεσσάρων εκσυγχρονισμών, γ) να εκπαιδεύσουν την νεώτερη γενιά σύμφωνα με τα επαναστατικά ιδεώδη, δ) να καταειθούν τον γάμο και τις οικογενειακές σχέσεις σύμφωνα με την σοσιαλιστική ιδεολογία, ε) να αναπτύξουν και να δυναμώσουν το ενιαίο μετωπό των γυναικών στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Η εισήγηση επίσης αναμέσα σε πολλά άλλα τονίζει ότι υπήρξαν πολλά γυναικεία κινήματα στο παρελθόν στην Κίνα που όμως κατέληξαν σε αποτυχία και αυτό λέει ξεκαθαρίζει μια αλήθεια: χωρίς την καθοδήγηση του Κομμουνιστικού Κομματος-την εμπροσθοφυλακή του Κινεζικού προλεταριάτου-και χωρίς την Μαρξιστική-Λενινιστική γραμμή ούτε ο Κινεζικός λαός και γενικά ούτε και οι γυναίκες θα μπορούσαν να καταντήσουν την απελευθέρωση."

Κι' ακόμα...

III. Το τρίτο στοιχείο προέρχεται από μια συνέντευξη που έδωσε η πρώην ζαντονεζά ερυθρόφρουρος Γίου Σουετ στο αγγλικό αναρχικό περιοδικό ZERO, No.4, Νοεμβρ.-Δεκ. 1977.

(Η Γίου Σουετ διαφεύγει στο Χονγκ Κονγκ το 1973 τελείως απαγορευμένη από την "μεγάλη, δοξασμένη, σοσιαλιστική Κίνα". Παρότι οι Μασόκοι την κατηγορήσαν για δεξιά, η Γίου Σουετ άμεσως μετά την άφιξη της στο Χονγκ Κονγκ ξαναρχισε την επαναστατική της δράση. Το 1974 εξέδωσε το "Η μουχλα του Ορθολογισμού", όπου κριτικάρει τον Μασόσμο και εκθέτει την πραγματική κατάσταση στην Κίνα. Κατόπιν εξέδωσε με τον Ου Μαν το "Οι αποκαλύψεις που έκαναν τον κόσμο να δακρυσθεί", μια συλλογή τοιμημάτων, γραμματιών και μικρών ιστοριών γραμμένες από νέους ανθρώπους στην Κίνα. Προς το παρόν γράφει ένα βιβλίο όπου αναλύει τις ριζές του σημερινού ολοκληρωτικού χαρακτήρα της Κίνας.)

Η συνέντευξη αρχίζει με ερωτήσεις πάνω στις αλλαγές που έχουν γίνει στην σημερινή Κίνα σε σχέση με την θέση των γυναικών, την οικογένεια, το σεξ. Η απάντηση είναι ότι σχεδόν τίποτα δεν έχει αλλάξει. Η δομή της οικογένειας είναι η ίδια η παραδοσιακή. Ο πατέρας είναι η κεφαλή της οικογένειας και όλοι οι άλλοι είναι κάτω από την εξουσία του. Ο ελεύθερος έρωτας και τα να συζήσ με κάποιον άλλον είναι απορριπτικά και πολύ λιγότερο ελεύθερα από ότι π.χ στο Χονγκ Κονγκ. Αν μιλήσεις στους ανθρώπους ανοιχτά για αυτά τα πράγματα, όχι μόνον θα εκπλαγούν αλλά και θα σου σταματήσουν την συζήτηση.
" Ερ.: Πιάνει το κομμα μετρά εναντίον αλλαγών που ζουν μαζί; Απ.: Ναι, είναι παρνομο. Μπορεί να σε στείλουν σε στρατόπεδο αναμορφώσης."

Το κομμα ευνουεί το γάμο μετά τα 28 για τους άνδρες και 20 για τις γυναίκες. Μάρκο που δεν είναι παρνομο να παντρευτεί κανείς κυρίτερα, εν τούτοις δεν είναι επίσημα αποδεδιχτο από τις αρχές. Το διαζύγιο είναι σπάνιο παντού σ'όλο τον κόσμο. Απαιτείται επίσημα και από τα δύο μέρη.
" Ερ.: Υπάρχουν κρουσμάτα βίας στην Κίνα; Απ.: Ναι, πολλά. Πολλοί φυλακισμένοι είναι στην φυλακή για το λόγο."
Εσύ για τα κρουσμάτα και κομματοχειρίσεις των γυναικών, υπάρχουν παρά πολλά στην Κίνα όπως και στο Χονγκ Κονγκ.

Η πολιτική τους για την ανύψωση των γυναικών οφείλεται στους δικούς τους λόγους. Προσπαθούν να προωθήσουν γυναίκες σε διοικητικά κόστα για να εξυπηρετήσουν την πολιτική τους, και όχι για την απελευθέρωση των γυναικών. Για παράδειγμα, ιδρύουν παιδικούς σταθμούς στα

εργοστάσια για να προσελκύσουν γυναίκες στη δουλειά, εκείδη σε πολλά χωρία υπάρχει μεγάλος αριθμός γυναικών που δεν δουλεύουν επειδή πρέπει να φροντίζουν τα παιδιά, και έτσι μειώνει την εργατική δύναμη. Έτσι η πολιτική της "χειραφέτησης των γυναικών" αποσκοπεί στο να προσελκύσει εργατική δύναμη. Η Κινεζική κυβέρνηση προωθεί την "γυναικεία χειραφέτηση" από μια καπιταλιστική δημιουργίας κέρους αποψη και όχι για πραγματική χειραφέτηση. " Για παράδειγμα, υπάρχει το άστειο πράγμα που λένε ότι εφ'όσον ένας άνδρας μπορεί να παει εξω στους αγρούς να καθαρίσει τις αγελάδες, και μια γυναίκα μπορεί να το κάνει αυτό. Εφ'όσον ένας άνδρας μπορεί να σηκώσει 120 κιλά, και μια γυναίκα μπορεί να το κάνει. Αυτό καθαρά παραλογο, επειδή ακριβώς θέλουν να εκμεταλευτούν την γυναικεία εργασία, επειδή ξέρουμε ότι οι γυναίκες είναι σωματικά διαφορετικές από τους άνδρες."

" Ερ.: Υπάρχει σεξουαλική διαπαιδαγώηση στα σχολεία; Απ.: Όχι, δεν υπάρχει. Και ακόμα στο μάθημα της υγιεινής όταν ο καθηγητής αναφέρει το σεξ, αυτοί γελάνε.
Ε: Μιλάνε οι άνθρωποι για την μαλακία; Α: Όχι δεν μιλάνε. Ίσως να μην ξέρουν και τον όρο μαλακία. Το μιλώ ότι αν τους μιλήσεις για το, θα σε βλέπουν πικρών σαν "πατημαρές και τεράτα". Μυσικά στην πραγματικότητα υπάρχει. Κάποιος φίλος μου είπε ότι είδε στα στρατόπεδα εργασίας να τιμωρούνται άνθρωποι για το.

Ε: Ποια είναι η στάση τους εναντι στους ομοφυλοφιλους; Α: "Πλημυρές και τεράτα!"
Ε: Έχουν οι γυναίκες στην Κίνα ακούσει για το φεμινιστικό κίνημα στη Δυση;

Α: Όχι. Η μόνη που μίλησε για αυτό ήταν η Τσιανγκ Τσιγκ.
Ε: Κατά την διάρκεια της πολιτιστικής επανάστασης, σκαφτήκατε καθόλου για τα προβλήματα που αντιμετώπιζον οι γυναίκες; Α: Όχι. Είμαστε μοναχα σπουδαστές τότε και δεν υποφέραμε μεγάλη καταπίεση, έτσι δεν είχαμε σκεφτή καθόλου για αυτό.
Ε: Ποια είναι η άποψη σου για την γυναικεία απελευθέρωση; Α: Νομίζω πολύ σπουδαία, και η δική μας χειραφέτηση είναι ένα πολύ βασικό πράγμα, επειδή η οικογένεια είναι η βασική μονάδα της κοινωνίας μας- χωρίς την απελευθέρωση της δεν μπορεί να πετύχουμε την απελευθέρωση της κοινωνίας.

*πλημυρές και τεράτα: είναι μια κινεζική εκφραση για κάτι που είναι τόσο επικινδύνο ώστε τίποτα δεν μπορεί να το σταματήσει. ■

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΥΝΑ

ΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

συνεχεια απο σελ. 9

στις πιο συνυφτες κοινωνίες η πολιτική εξουσία δεν βασίζεται στη σωματική ρωμή αλλά στην αποδοχή ενός συστήματος αξιών. Η θεωρία ότι οι άντρες είναι βιολογικά ανώτεροι από τις γυναίκες είναι ένα πασιγνωστό δικόπο μαχαιρι- η ανωτεροτητα δίνει το προνομιο του να έχει κανείς τη δύναμη και τη δυνατότητα υπερασπίσης και συγχρονως τη δύναμη να αποσυρει την υπερασπίση, κατά τα κεφια του. Οι γυναίκες πρέπει να διαλεγουν προσεκτικά τους αρσενικούς προστατες τους και να τους ικανοποιουν. Υποκειμεθα και σε παραλογες απαιτησεις για να ειμαστε αξιες παροχής προστασίας, να ειμαστε εναρετες, καλες, πιστες, και σε κακη μεταχειριση εαν δεν ειμαστε όλα αυτά. Παραδόσιακα, στην πατριαρχεικη κοινωνία, οι γυναίκες έχουν διαιρεθεί στα αρχετυπα της "μητερας" και της "πορνης", "καλες" και "κακες" γυναίκες. Σε πολυς κοσμο αυτο το συστημα αξιών φαίνεται φυσικο, οι γυναίκες είναι "απο φύση" αδυνατες ευκολα βαζουν τα λαμματα, είναι λιγοτερο ικανες διανοητικά, λιγοτερο σεξουαλικες, λιγοτερο επιθετικες κλπ. θυμηθητε ομως ότι ολοκληρη η ανθρωπινη μας ικανοτητα είτε για επιθετικοτητα, είτε για αγαπη, εκδηλωνεται συμφωνα με τη κουλτουρα στην οποία ζουμε και μεγαλωνουμε και ο τροπος που μας μεγαλωνουν εξασφαλιζει το γεγονός ότι κατά την ενηλικιωση σχεσεις τις οποίες φτιαχνει η κουλτουρα φαίνονται σαν "φυσικες". (βλ. το βιβλιο της Μαρλίντ, MALE AND FEMALE)

ΑΦΙΣΤΙΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Οι υποθεσεις γυρω απο τα "φυσικα" προσοντα των αντρων και των γυναικων έχουν οδήγησει σε μερικες περιεργες εικασιες για το φεμμο και τις φεμινιστριες. Συχνα υπο-

θετουν ότι οι φεμινιστριες θελουν να μοιασουν στους άντρες, να τους παρουν τα προνομια τους (και τις δουλειες τους), και να αρνηθουν τη "φυσικη" θηλυκοτητα τους. Βλεπουν τις φεμινιστριες σαν γυναίκες ζηλιάρες και ανικανοποιητες. Η αληθεια (αν υπαρχει τετοιοπραγμα) είναι μαλλον ως εξής: οι φεμινιστριες δεν επιθυμουν ν ανταλλαξουν τη θέση τους με τη θέση των αντρων αλλά να αμφισβητησουν τις θεμελιωδεις ανισοτητες μεταξύ αντρων και γυναικων στη κοινωνία και μεσω αυτής της αμφισβητησης να πετυχουν την απελευθέρωση. Η ερευνη με την οποία απασχολούνται οι φεμινιστριες αποτελεί μερος ενός ευρυτερου στοχου για μια κοινωνία στην οποία τα άτομα ανεξαρτητα απο φύλη και φυλο και κοινωνικη ταξη θα μπορούσαν ν αποφασίζουν τα ίδια για τη ζωή τους. Τα ερωτηματα που αφορουν το διαχωρισμο που επιφερει η κουλτουρα, και τη σχέση αντρων και γυναικων, είναι ίσως τα πιο συνυτητα και υπερδεμενα δυνατα ερωτηματα γυρω απο την ανθρωπινη κουλτουρα και ελπίζουμε ότι βρισκοντας τις απαντησεις θα βρούμε και την απελευθέρωση.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Πάντα υπήρχαν φεμινιστριες (σίγουρα πολλες στη γασμενη ιστορία) και ακόμη πολλες γυναίκες εξαιρετικου πνευματος που ξεπερασαν την καταπίεση του φυλου τους και των οποίων τα επιτευγματα ποτε δεν γραφτηκαν και έχουν ξεχαστεί- είναι πολυ τραδηγμενο να πουμε ότι αυτο εγινε εξ αιτίας του φυλου τους;

Στην Αγγλία και στην Αμερικη γίνεται πολλή και κοπιαστικη δουλειά για να βρεθουν και να ελανεκόθουν γραπτα γυναικων τα οποία για πολλα χρονια δεν εκδόονταν.

Στον αιωνα μας υπήρχαν δυο κυματα φεμινισμού. Το πρώτο αρχισε στην Αγγλία πριν απο τον πρώτο παγκοσμιο πολεμο αγωνιστηκε για να αποκτησουν οι γυναίκες δικαιώμα ψηφου. Οι "σουφραζετες" εκαναν την καμπανία τους με εμπρησμούς, δημοσία βία, ακόμα και αυτοκτονίες (η Εμιλυ Ντ αιηβις, για να δώσει δημοσιότητα στον αγωνα επεσε κάτω απο ένα αλογο την ημερα του ντερμπυ) για να πετυχουν το σκοπο τους, αλλά απο τη στιγμή που κερδιθηκε το δικαίωμα ψηφου, το κίνημα για τα δικαιώματα της γυναίκας πεθανε. Στο διαστημα αναμεσα στους δυο πολεμους ο ορος "φεμινισμος" φαίνεται να ήταν σχεδον αγνωστος. Υπήρχαν μοναχα μεμονωμενες περιπτώσεις αντιστάσης.

Το 1938 η Βιρτζίνια Γουλφ μια διακεκριμενη μυθιστοριογραφος και διανοουμενη, εξέδωσε μια καυτη κατηγορία κατά της πατριαρχειας στις παραμονες του πολεμου, με τίτλο "Τρεις Γκινεες" (Γκινεα:αγγλικο χρυσο νομισμα της εποχης). Κατά τη διάρκεια του δευτερου παγκοσμίου πολεμου η Αγγλία ειδε για μια ακόμη φορα ότι οι γυναίκες μπορούν να παιξουν "αντρικους" ρολους με επιτυχία. Οι γυναίκες δουλευαν στα εργοστασια πολεμικου υλικου, και στους αγρους. Το κρατος παρέιχε παιδικους σταθμους, αλλά αμεσως μόλις τελειωσε ο πολεμος, το συμφερον του τοτε εξαπλουμενου "κρατους κοινωνικης ευημερίας" της Αγγλιας ήταν να ενθαρρυνει τις γυναίκες να γυρισουν πίσω στα σπιτια τους, να γεννανε, και να αποζημιωνουν τους άντρες που είχαν επιβιώσει χωρις γυναίκες στον πολεμο με μια μεγάλη δόση θηλυκοτητας". Κατά τη δεκαετία του 50 στην Αγγλία και στην Αμερικη οι γυναίκες οπισοδρωμησαν σε μεγάλη κλίμακα πίσω στο σπιτι και στην οικογενεία. Η διασπαση αναμεσα

ΡΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΚΟΛΟΥΜΠΡΑ

ΜΑΜΜΑ, ΕΣΥ ΤΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΒΛΙ ΠΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, ΟΧΙ, ΤΙΠΟΤΑ, ΑΙΣΤΟ.....

COLE

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

προσοκίες των αντρών των γυναικών, μαζί με ολοένα αυξανόμενο ελεύθερο, τα καταναλωτικά αγαθά την καλύτερη κρατική ιδεοψα, αντί να δώσουν υλισιαστικό μοντέλλο για ιδανική κοινωνία, δημι- ησαν στις γυναίκες κατα- η, μοναξία, και βαρεμάρα.

αντιθέσεις εμφανίστηκαν ε απ όλα στην Αμερική, ο πιο τραβηγμένη τους φη. Οι γυναίκες της με- ως τάξης, με τα πλαστά κλεονεκτήματα της ανω- ης παιδείας και με περι- τέρα χρήματα και ελεύθερο περνούσαν σοβαρές σεις και δυσαρεστα προ- ματα. Το 1962 η αμερικα- α φεμινίστρια Μπεττυ νταν εξέδωσε το "Γυναι- Μυστικό" (THE FEMININE TIQUE) στο οποίο αναφε- αν στις πρώτες συνειδη- οησεις της γυναικείας απιεφής σαν "το πρόβλημα ις ονομα". Ο φεμινισμός ις να παίρνει ισχύ στην ρικανική κοινωνία.

ΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ παράδοσιακά οι γυναίκες ν παντα απομωμένες. τας άτομα εξαγριωμένα τους αρσενικούς και οποιων (ατομών), ηταξη οριζεταιαπο την κοινωνι- θεση του συζυγιου η του ερα.

πως μπορούσαν λοιπον να ανωθούν? Στην αρχη οι γυ- κες οργανωνονταν σε μι- ρς ομάδες και πολλές ρι- σπαστικές φεμινίστριες ειδητοποιήσαν και τον νισμο και την αναγκη για κτιική στρατηγική μέσω ο κινήματος για την ειρηνή. ο πιο σημαντικό ίσως μάθημα ρατηγικής, οι ριζοσπαστικές αικεις του πήραν απο το νημα των μαυρων. Οι γυναι- καταλαβαν οτι όπως αόρι- οι μαυροι επρεπε να οργα- θουν και να συνειδητοποι- ουν την καταπίεση τους ζι και χωρις τη βοήθεια της νομιμουχου καστας (λευκοι) οι κι εκείνες επρεπε να γανωθούν σα γυναίκες χωρις βοήθεια και την αναμειξη προνομιουχου σεξουαλικής στας (αντρες). ένα νέο α ριζοσπαστισμου ειχε χισει. Στη Νέα Ιορκη οι οκκινεοκαλτες" (REDSTOCKINGS) γανωσαν μικρες ομάδες για προωησουν τη συνειδητο- ηση της γυναικείας κατα- οσης ακολουθώντας το παρα- λγμα της κινεζικής στρατη- κής του "να λες την πικρα ου". Το σλόγκαν τους ηταν ερεστε την πικρα για να τε- ιωσει η πικρα- κινεζική αναασταση. Ηεστο όπως είναι- επανασταση των μαυρων. υλα, αδελφες, σκυλα- η στατη επανασταση".

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

..απο εργαζομενο στη γαλλια.

ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑΣ Η ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Ζουν στη Γαλλία σημερα περιπου 15000 ελληνες απο τους οποιους μοναχα 4000 ειναι φοιτητες,καθη- γητες παν/μιων και καλλιτεχνες. Υπαρχουν επισης γυρω στα 300 ελ- ληνικα ραφταδικα,15 γουναραδικα, και 200 κασταναδικα. Στο ΡΗΓΜΑ Νο Ι μιλησαμε για την κατασταση που επικρατει στο χωρ ο των ελληνων εργαζομενων.Αυτη τη φορα θα παρουσιασουμε την πραγμα- τική ταυτοτητα του εκει ελληνικου καιφαλαιου και ιδιαιτερα του εστια- τορικου.

Πριν απο 10 χρονια στο Παρισι τ α ελληνικα εστιατορια θαταν μοναχα καμμια δεκαρια.Σημερα μοναχα στο Καρτιε Λατεν υπαρχουν γυρω στα 100. Ομως οι ιδιοχτητες τους δεν εχουν μονο αυτα.Διαθετουν μεγαλο αριθμο διαμερισματων,βιλλες και χτηματ α στην Ελλαδα,την Κυαμη Αιτη,λοιπη Ευρωπη και Αμερικη,και φυσικα λο- γαριασμους στις τραπεζες της Γαλλιας,Ελβετιας και Αμερικης.

Ποιοι ειναι οι ελληνες εστιατορες ΧΡΗΧΚΑ και πως μπορεσαν να φθασουν ως εκει;

Εχουν σχεδον ολοι τους αγροτική και εργατική προελευση.Προκειται για τους πιο περιθωριακους και αποκληρους της ελλ. κοινωνιας του αναγκαστηκαν να φυγουν για να βρουν αλλου ενα κομματι φωρι.Οι ελληνες εστιατορες του Παρισιου ανηκουν στη γενια των μεταναστων του 1960 και μετα.Αλλοτριωμενοι

Οι γυναίκες οργανώθηκαν σε ξεχωριστά γυναικεία γκρουπ απο τους ανδρες με το σκοπο οχι να ξεχωρισουν ανδρες και γυναίκες σε μονιμη βάση αλλά με τον σκοπο να καταλαβουν την εννοια και τον βαθμο της γυναικείας καταπίεσης οι γυ- ναικες θαπρεπε να μοιραστούν τις προσωπικες εμπειριες και να καταλαβουν τις πολιτικες διαστασεις. Η προσωπική ζωή, οι σχεσεις με τους ανδρες, οι χαμηλοι μισθοι, ο βιασμος και η κορνεια ητανε και ειναι μερος του πολιτικου πλαισιου στο οποιο οι γυναίκες σαν μια καστα βασισημενη στο φυλο κυριαρχουνται απο μια προνο- μιουχα καστα, τους ανδρες. Η φραση "Το προσωπικο ειναι πο λιτικό" αποτελεσαν και σχη- ματισαν ενα ολοκληρωμενο με- ρος της αυξανόμενης αναλυσης του ΚΑΡ.

(Η συνεχεια θα ειναι:"Κοιτα ζοντας πισω στα 10 τελευταια χρονια της απελευθερωσης των γυναικων".).

απο το καιφαλιοκρατικο συστημα, το ονειρο της ζωης τους ηταν να ανεβουν στα ανωτερα ιεραρχικα στρωματα της κοινωνιας ειτε συ- σωρευοντας γνωσης με το να φοι- τουν στα πανεπιστημια ειτε με το να συσωρευουν λεφτα δουλευοντας. Ο μονος που εκανε εισαγωγη καιφαλαιου στη Γαλλια και που δεν εχει εργατική η αγροτική προε- λευση, ειναι ο Ηλιας Συνοδινος απο τη Σαντορινη,ιδιοκτητης μιας σειρας εστιατοριων.

Πως λοιπον τι καταφεραν οι υπολοι- ποι;Στην αρχη δουλευαν σκληρα επι 3-5 χρονια αυτοι και οι γυναίκες τους στερουμενοι και τα πιο στοι- χιωδη πραματα.Το προβλημα ηταν να εξοικονομησουν 100000γαλ. φρα- γκα (800000 δρχ περιπου).Εχοντας αυτα τα λεφτα πηγαιναν στην τρε- πεζα και επτοσαν ενα δανειο 100000

φραγκων ακομα κι ετσι ανοιγαν το μαγαζι.Ανοιγοντας το πρωτο μαγαζι τα πραματα δεν ηταν τε- λειως απλα.δουλευαν ακομα εκει μεσα με τις γυναίκες τους για ενα ακομα χρονο κι ετσι ανοιγαν ακομα ενα κι ουτω καθεξης,μεχρι που σταματησαν να δουλευουν. Συγκεκριμενα να πως αυτοι οι πεινασμενοι μεχρι χτες μετα- ναστες μπορεσαν να επεχταθουν τοσο πολυ:

Ιο δεν πληρωνουν ολους τους φορους της γαλλικης κερειας. Και ενα το κρατος φορει ευκολα να ελεγξει και να φορολογησει τον εργατη, το αφεντικο δεν μπορεί να το ελεγξει ποτε τελεια. Η μεθοδος τους ειναι η ακολουθη: Οταν ενα αφεντι- κο κανει μεταξυ 12-15.000 φραγκα εισπραξη τη μερα, τοτε δηλωνει στην εφορια μονο μεταξυ 5 και 7.000 εισπραξη. Υπαρχουν ελληνικα εστιατορια που κανουν ακομα και 30.000 εισπραξη τη μερα, δηλαδη γυρω στις 240.000 δραχμες. Βεβαια οι εφοριακοι μπορούν να ζητησουν απο το αφεντικο τις αποδειξεις με την κατα- νάλωση της καθε παρεας που στη Γαλλια ειναι υποχρεωτικο να δινονται στους πελατες. Τα αφεντικα ομως καινε στο τελος της ημερας ενα αριθμο απο αυτα τα χαρτια γιατι δεν ειναι αριθμημενα. Αν οι απο- δειξεις ειναι αριθμημενες τοτε τα αφεντικα κανονιζουν να εχουν παραλληλα με τα αριθμημενα μπλοκ και ενα ωρισμενο αριθμο χωρις αριθμους. Βεβαια οι εφοριακοι μπορούν να τους ζητησουν ακομα τις αποδειξεις αγορας των εμπορευ- ματων και να κανουν ενα χον- δρικο παραλληλισμο μεταξυ των εμπορευματων και των πελατων. Οταν δηλαδη εχεις κερασει

ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡ

ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡ

ένα τονο από κρέας δεν μπορεί να πεις ότι σερβίρες μόνο 50 πελάτες. Αλλά και τότε οι εστιατορές τα κανονίζουν με τους χονδρέμπορους να τους παραδίδουν ένα ωρίσμενο προϊόν και έναν άλλο χωρίς αποδείξεις. Καπου-καπου γίνεται κανέναν την ώρα της παραλαβής και τρώει 100.000 προστίμο. Όμως περα από τη δυσφήμιση του μαγαζιού του χρηματικά βγαίνει κερδισμένος γιατί έλαφε από το κράτος περισσότερα. Περσού π.χ. οι εφοριακοί επέλασαν το φορτηγό που παραδίδε στο εστιατορίο "κινωταύρος" στην οδό Υόσσε του καρτιε Λατεν. Υπήρχαν αποδείξεις για τα μισά κρέατα. Το τεχνάσμα ήταν να γυμίσουν τα ψυγεία του υπογειού καταβαζοντας πρώτα την πρώτη δόση και μετά με το ίδιο χαρτί να καταβασουν και τα υπόλοιπα. Οι εφοριακοί ζήτησαν τις αποδείξεις τόσο για τα κρέατα που ήδη βρισκόντουσαν στο ψυγείο όσο και για κείνα που ξεφορτωνόντουσαν.

2ο Οι ελληνες εστιατορές εξαπατούν τους καταναλωτές.
 Ήπαρχουν ελληνικά εστιατορία που από ποιοτική και ποσοτική άποψη προσφέρουν καλό φαγητό. Αυτό όμως δεν συμβαίνει με όλα. Τότε γιατί έχουν τόσο κόσμο; Να τι κάνουν:

-Πρώτα απ όλα στήνονται σε δρόμους-περασμάτα.
 -Αντίθετα με την πρακτική των άλλων εστιατορών φτάνουν βιτρίνες μπροστά από τα μαγαζιά τους και μάλιστα εντυπωσιακές βιτρίνες που ερεθίζουν το μάτι και το στομάχι των περαστικών. Στην αρχή μάλιστα τα κρέατα τα βράζαν στη βιτρίνα από το πρωί ως το βράδυ και κινδύνευαν να χαλασουν απ τη ζεστή. Σήμερα όμως που τα κινώμενα οι πιο πολλοί χρησιμοποιούν ψυγεία-βιτρίνες.
 -Όση ώρα το προσωπικό σερβίρει μέσα, το αφεντικό η η αφεντική καθόνται στην πόρτα του μαγαζιού και κάνουν θερμή υποδοχή στους γνωστούς και τους αγνώστους πελάτες τους σε σημείο που το υποκριτικό τους χαμογελο να φτάνει μέχρι ταύτια τους. Μάλιστα διαφημίζουν τα φαγητά τους βαναζοντας στο δρόμο και πολλές φορές τραβούν τους περαστικούς απ τα μανίκια για να τους βάλουν μέσα.
 Στην οδό Κουφτασ, λόγω του ανταγωνισμού έχουν μεταξύ τους φτάνουν πολλές φορές να βράζουν τα μαχαιριά και να χτυπιούνται στο δρόμο για κάθε ζευγάρι πελάτη που αντι να μπουν στο ένα εστιατορίο, ο αφεντικός τους τραβήξε και μπήκαν στο άλλο. Βελευταία, η

γαλλική αστυνομία έκλεισε ένα

ελληνικό εστιατορίο στο μέτρο. Είναι μισελ γιατί η αφεντική του διαφημίζοντας τα φαγητά της ουρχιάζε υπερβολικά.

-Συνήθίζουν να βάζουν τους πρώτους πελάτες στα πρώτα κ καθίσματα με τρόπο ώστε να φαίνονται από το δρόμο και από τη βιτρίνα. Έτσι, ακόμα και να είναι τελείως αδειες όλες οι αίθουσες του εστιατορίου οι πρώτοι πελάτες δίνουν την εντύπωση στους περαστικούς ότι το μαγαζί είναι γεμάτο και ότι υπάρχει κίνηση. Με άλλα λόγια, οι πρώτοι πελάτες φέρνουν τους δευτέρους και ουφω κάθεξης. Μάλιστα πολλές φορές χύνουν πάνω στα αναμένα καρβούνα της ψησταριάς λίγο λαδί η λίπος ώστε να βγαίνει καπνός και να φαίνεται ότι υπάρχει ατμόσφαιρα.

Κάθε άτομο που μπαίνει στο ελληνικό η ξένο εστιατορίο δεν αντιμετωπίζεται α από τα αφεντικά σαν άνθρωπο ον αλλά σαν χρήμα. Τη στιγμή που μπαίνει μέσα και τη στιγμή που δεχεται από το αφεντικό τα αναπάντεχα και υποκριτικά του χαμογελα, δεχεται παράλληλα από το αφεντικό, χωρίς ο ίδιος να το αντιλαμβάνεται, λοξές και αστραπιαίες ματιές στη τσέπη του. Έτσι όμως και το φαρι τσιμπήσει το δολωμά τότε τα αφεντικά κάνουν το παν για να του παρουν όσο το δυνατό περισσότερα λεφτά. Έλπιαμε ότι όλα τα ελληνικά εστιατορία δεν προσφέρουν ψ φαγητά καλής ποιότητας. Ο νομος του κέρδους θέλει να προσπαθεις να ζοδευεις όσο το δυνατό λιγότερα και να εισπρατεις όσο το δυνατό περισσότερα. Αυτός είναι ο χρυσός νομος της αγοράς, επομένως εκείνο που συμφερει περισσότερο τον κάθε επιχειρηματία είναι να γυμίσει τις τσέπες του και το στομάχι του και όχι να εξυπηρετήσει τον άνθρωπο. Για τον επιχειρηματία ο σκοπος αρχίζει τα μέσα. Η εκμετάλλευση των αφεντικών στρεφεται σε τρεις κατευθύνσεις: προς το λεγόμε νο Δημοσίο Ταμείο, προς το προσωπικό, και προς τους καταναλωτές με την κακή ποιότητα των προϊόντων.

-Οι ελληνες εστιατορές-εξαπατούν
 -Οι ελληνες εστιατορές για να τους μείνουν κολλά λεφτά προσπαθούν να αγοράζουν όσο το δυνατό πιο φτηνά τοψίμα. Έτσι αγοράζουν απ τους χονδρέμπορους σε χαμηλές τιμές κρέατα που έχουν μείνει απομείνα πολύ καιρό και που οι χονδρέμποροι τα δίνουν όσο-όσο.
 -Οι ελληνες εστιατορές εξαπατούν τους καταναλωτές σε ότι αφορά το είδος του κρέατος. Όπως είναι γνωστό υπάρχουν κρέατα που είναι ακριβά, όπως

π.χ. το αρνί, και κρέατα που είναι φτηνά, όπως το χοιρίνο. Να λοιπόν τι κάνουν: Αγοράζουν μόνο χοιρίνο που είναι φτηνό και φτάνουν διάφορα σουβλακία που αλλά έχουν ένα κρεμμυδι η μια τομάτα περισσότερο και τα βάζουν "σουβλακι μετωρά" "σουβλακι Αθηναίκο", "σουβλακι Πειραιωτικό". Όταν ο πελάτης ζητήσει αρνίσιο σουβλακι τότε του προτείνουν να ζητήσει το "μετωρικό", όταν ζητήσει χοιρίνο του προτείνουν το "Αθηναίκο" κ.ο.κ. Είναι δύσκολο να διακρίνεις το καλά αλατισμένο και αρωματισμένο με μπαχαρικά κρέας, ιδίως όταν είναι φημένο καλά. Έτσι οι άλλοι πολλές φορές αγοράζουν και από το ένα σουβλακι και από το άλλο για να έχουν απ όλα τα είδη κρέας. Βλεπούμε έτσι συχνά το φρανσουά να δίνει ένα κομμάτι "αρνί" στη κίτριζε και να δεχεται από εκείνη ένα κομμάτι χοιρίνο. Στα ελληνικά εστιατορία οι ανταλλαγές επιτρέπονται.

Είναι γερονόσι το χοιρίνο κρέας όταν φηνεται στα καρβούνα είναι πολύ πιο νοστιμό από το αρνίσιο και το βοδινό. Όμως πολλοί πελάτες είναι αρρωστοί και δεν επιτρέπεται να φανε οτιδήποτε. Άλλωστε αν οι ελληνες εστιατορές τους σερβίρουν χοιρίνο κρέας δεν το κάνουν για να τους εξυπηρετήσουν καλύτερα αλλά για να βγάλουν περισσότερα.

-Τα κρέατα που δεν "ψευδουν" και που βρμάνε αντι να τα πετάζουν τα πρώτου καλά με κέμονι για να χάσουν την κακή οσμή και στη συνέχεια τα σερβίρουν στους πελάτες αφού πρώτα τους βάλουν αρκετό αλατοπιπέρο. Πολλοί πελάτες που δεν το αντιλαμβάνονται λένε: "σε ντέλσισε", δηλαδή "είναι υπεροχο".

-Το ακοοροφύμα της προκλήσης και της εκμετάλλευσης των καταναλωτών από τους ελληνες εστιατορές γίνεται με τη μέθοδο του ντοπερ κερπάπ που το πουλανε σε σαντούιτς των 5 φραγκών (40δρχ.) Οι ελληνες είναι οι πρώτοι που εισήγαγαν το ντοπερ κερπάπ στη Γαλλία. Υπολογίζεται ότι κάθε εστιατορίο που πουλάει από αυτό το κατασκευασμα δίνει περίπου 500-1000 κομμάτια την ημέρα (του στοιχίζει μόνο 3 φραγκα το κίλο το κρέας). Το ποσο που εισπραττουν είναι ευκολο να υπολογιστεί. Πρέπει να πουμε όμως ότι προκειται για τελείως σαπια κρέατα. Οι δρομοί δαιν Σεβερεν και Υόσσε που κυρίως έχουν ντοπερ κερπάπ πολλές φορές βρμάνε απο μακριά. Πολλές φορές βλέπει κανείς στους δρομους του καρτιε Λατεν πελάτες που εφάγαν απο αυτά τα σαντούιτς να προσπαθουν να κάνουν εμετο.

3ο Οι ελληνες εστιατορές του Παρισιού εκμεταλλεύονται το προσωπικό.
 Η συντριπτική πλειοψηφία

ελληνικών εστιατορίων του οποίου είναι πραγματικά έργα. Στα προύρα του αιώνα και στο κέντρο βίβας του Παρισιού, στο Γιε Λατέν και σε απόσταση μετρά από τη Σορβόνη, οι αζόμενοι δεχονται καθημερική μια χωρίς προηγούμενο εταλλευση. Όσοι από τους αζόμενους εξεγειρονται από την απολυση τους μα και ξυλο η και απειλες όπλο. Πριν από 3 χρονιας νεοφερτος φοιτητης απο Φρικαλα, μελοστου ΠΑΣΟΚ, ε να δουλεφει στο εστιατο "Συρτακι" ενος θωμα, στο για τις σχεσεις του το προξενελο της χουντας της "φιλελευθερης" δημοκρατίας. Μετα απο δουλεια ωρων ζητησε το μεροκαματου 50 φραγκα. Σε απαντητο αφεντικο τον εβρισε, ενω δυο φασιστες τον ταξαν απ τα χερια, αυτος εδινε γροθιες στο πρωπο κλωτσιες στα γεννητικα του ανα, και τη κοιλια. Κατορυντας τελικα να τους ξεφυγει χοντας μεσα στους ομορους Παρισιου, εγκατασταθηκε για για τις σπουδες του σε αλλη πολη, τη Σουεν, ονοτα σαν κι αυτο είναι το φαινομενο στα ελληνικα εστιατορια του Παρισιου, όπου μες φορες αναγκάζεται να μπει ακομα και η γαλλικη υνομια.

Στο εστιατοριο "Φωκαία" στ ο μερο 34 της οδου Σαιν Σεβεπου το εχουν δυο αδερφια τη θηρα, μια εργαζομενη τητρια ζητησε τον περασμενο ευγενικα να παρνει το ιδιο οκαματο με τους ανδρες γιατι ε ειπε βγαζει την ίδια δουα μ αυτους. Δουλευε σα σερπορα. Ενας απο τ αφεντικα που ν απο λιγο καιρο ηταν και ος πεινασμενος εργατης, απευομενος στη κοπελα της ειπε: ο μηκες πολυ στη μητη, δε δινω τιλοτα, εισαι πουτανα βρωμιαρα και αντε να κανεις εες στο δασος της Ιππουλονης." αικα, η κοπελλα δεν εσκυφε εφαλι και η συγκροση οστηκε. Απο την ίδια στικιζε εναντιον του αφεντου ενα κινημα απεργιων διαμαρτυριων με αιτημα να ησει απο την εργαζομενη αιτικα συγνημη. Αντι αυτου αφεντικο απλωσε απο τη αια ενα ηλικιωμενο εργατη με ανταλαντηση οι υπολοιποι εες παρατηθησαν απο τη α συλλογια. Ο πολεμος αφεντικων και εργατων αρχισε και επαιρνε ακατες μορφες. Οι πιο στικιοι απο τους εργατες οντουσαν γραμμενοι στους κιννακες της μαφιας των ωων εστιατορων και δεν κταν ευκολα δουλεια. εσεις τους τα αφεντικα ν ανειδεικνευτους κριδες χαρτια του λογω της τους είναι πιο βολικιοι. ατες και απ τη δικη αρια ανυποταξουν εν ν δουλεια στα πιο κλο-

ψημα εστιατορια.

Με πιο τροπο οι ελληνες εστιατορες εκμεταλλευονται τους εργατες τους: Αυτο θα το δουμε αρεσως. Να τι κανουν:

-Ενω το θωρο εχει γινει εργατικη κατακτηση εω και πολλες δεκαετιες, αυτοι τους επιβαλλουν να δουλευουν 13 ωρες την ημερα. Αρχιζουν στις 10 το πρωι και τελειωνουν στις 3 με 4 το απογευμα. Ξαναρχιζουν στις 6 και τελειωνουν στις 1 με 2.30 το βραδυ.

-Ενω οι πελατες πληρωνουν 150% ποσοστα για τα γκαρσονια, αυτα τα παρνουν τα αφεντικα και στα γκαρσονια δινουν 70 με 100 φραγκα τη μερα μεροκαματο. Γι' αυτο το λογο σπανια θα δει κανεις στα ελληνικα εστιατορια γαλλους γκαρσονια. Μεχρι προτινος δουλευαν ελληνες και εδω και ενα η δυο χρονια υπαρχει η γενικη ταση, για να σταματησουν τις διεκδικησεις των ελληνων, να βαζουν αραβες.

-Οι ελληνες εστιατορες κλεβουν το φιλοδωρημα των γκαρσονιων. Με την απειλη της απολυσης τα υποχρεωνουν να ριχνουν σε ενα κουτι που βαζουν διπλα απο το ταμειό και απο κει το ιδιοποιουνται.

-Πριν γινουν αφεντικα οι ελληνες εστιατορες ηταν αλλοι δεξιοι και αλλοι αριστεροι, αλλοι φασιστες κι αλλοι μαρξιστες. Τότε παρακονιωντουσαν οτι τα αφεντικα τους τους εκμεταλλευοντουσαν και τους καταπιεζαν. Τωρα που εγιναν οι ιδιοι αφεντικα, εκτος απο ελαχιστες εξαρεσεις, μετατραπηκαν ολοι τους σε φασιστες η σε αυταρχικους ψευτοφιλελευθερους. Αυτοι οι νεοφλουτοι στηριζομενοι πανω στην περιουσια ΤΟΥΣ και εχοντας την εντυπωση οτι ειναι απολυτοι αρχοντες, συμπεριφερονται στο προσωπικο τους σαν βαρβαροι και ανθρωποφαγοι. Ανοιγοντας ενα μαγαζι υπερεξοικωνουν το εγω τους και νομιζουν μ αυτο τον τροπο οτι μπορούν να αγορασουν ολη την ευρωπη. Στα εστιατορια τους κυριαρχει φασιστικη ατμοσφαιρα. Προκειται για τα καταργα του 20ου αιωνα.

-Οι ελληνες εστιατορες του Παρισιου δεν πληρωνουν στο προσωπικο τους τις υπερωριες. Για το λογο αυτο χρησιμοποιουν ανιδεικνυτο προσωπικο που δεν εχει παντα χαρτια εργασιας και που λογω της θεσης του δεν μπορεί να διαμαρτυρηθει και να διεκδικησει πολλα πραγματα. Επομενως οι συγχρονοι αυτοι ελληνες πειρατες του Παρισιου γινωριζοντας καλα αυτη την αδυναμια των εργαζομενων χωρις χαρτια, τους κρατανε κλειστο το στομα απειλωντας τους οτι θα τους απολυσουν και οτι θα τους καταδωσουν στην αστυνομια.

Για την αντιμετωπιση της καταστασης αυτης δημιουργηθηκε πριν απο 4 χρονια στο Παρισι με πρωτοβουλια ενος αναρχικου, ενος

τροτσκιστη κι ενος Πασοκτζη η επιτροπη εργαζομενων χωρις χαρτια που συσπειρωνε δεκαδες ενδιαφερομενους αγωνιστες. Ο συλλογος ελληνων εργαζομενων (ΣΕΕΓ), ελεχομενος τοτε απο το ΚΚΕ δεν δεχταν τους εργατες χωρις χαρτια. Αυτη τη φορα εχασε την πλειοψηφια του ΔΣ, και η νεα πλειοψηφια αποτελουμενη απο αντιπροσωπους του ΠΑΣΟΚ, της ΕΔΑ, του ΚΚΕ(μ-λ) και των τροτσικιστων δεχτηκε τους εργαζομενους χωρις χαρτια. Με νεα ανεπιθεση ομως του ΚΚΕ, που καλεσε εκτακτη γενικη συνλευση την τελευταια Κυριακη του Νοεμβρη 78, οι εργαζομενοι χωρις χαρτια πεταχτηκαν εδω. Η πλειοψηφια των μελων του ΚΚΕ που ψηφιζαν εναντια στους χωρις χαρτια εργατες, ησαν πρωην εργατες και νυν αφεντικα που τυπικα εχουν χαρτια.

Ανεξαρτητα απο τις φαγωμαρες των διαφορων μαρξιστικων τασων μεσα στο συλλογο, φαγωμαρες που κανουν την ελληνικη πρεσβεια και τη γαλλικη αστυνομια να τριβουν τα χερια τους, μεσα στα ιδια τα εστιατορια εχουν σημειουρηθη απο τους ιδιους τους εργαζομενους χωρις η με χαρτια μυστικες επιτροπες που ανατιςουν συντονισμενη οραση ανταντι στα αφεντικα. μια τετοια επιτροπη που υπηρχε στο εστιατοριο "Διονυσος" της οδου Σαιν Σεβερεν, μπροστα στην αοιαλλαξια του αφεντικου να διαπραγματευτη ειρηνικα, του χαλασε περυσ λιγο πριν απο το σερβιουμα του διαβατοβραδου ολα τα σουβλακια και του καταστρεψε τα φαγητα.

Σε ανταποκριση οι ελληνες εστιατορες περασαν στη σημειουργια του Συλλογου ελληνων εστιατορων του Παρισιου, όπου και κυριαρχουν τα φασιστικα στοιχεια. Για πρωτη φορα μαζευτηκαν μεταξυ 2 και 6 η ωρα το απογευμα στις 21 Ιουνη 78 στην αιθουσα του εστιατοριου "Δελφου" της οδου Υσσεν, και μεταξυ αλλων αποφασισαν ενας εργατης που απολυεται απο ενα αφεντικο να μη τον δεχονται οι αλλοι.

Φυσικα αυτο δεν σημαινει και το τελος του αγωνα των εργαζομενων. Μεχρι αυτη τη στιγμη ολα τα κειμενα τους τα τυπωναν στα ελληνικα. Αν ομως δεν σταματησει η αγριωτητα των ελληνων αφεντικων, στο ελεος να τα τυπωνουν στα γαλλικα. Σκεπτονται να γεμισουν ολους τους τοιχους του Παρισιου και τους ορομους με προκουρηξεις και αεισες που θα εξηγουν στους γαλλους και ξενους τις συνθηκες εργασιας και αμοιβης τους, και την ποιοτητα φαγητου που τα ελλ. εστιατορια προσφερουν στους καταναλωτες. Βεβαια αυτο είναι αυτοκτονια και για τους ιδιους τους εργαζομενους, αλλα το μαχαίρι εφτασε στο κοκαλο.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 19.

usi -

2η Συνάντηση Βάσης

2η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ U.S.I. (1)

Εγινε στη Γενοβα στις 25-26 Νοεμβρη, η δευτερη συνάντηση βάσης των εργαζομενων που προδιατιθενται και εννοουν να επαναλειτουρησουν το επαναστατικο συνδικατο, αναρχο-συνδικαλιστικου χαρακτηρα, στην Ιταλια. Η U.S.I. (UNIONE SINDACALE ITALIANA) ειχε παιξει το 1922 σημαντικό ρολο στη περιοδο της καταληψης των εργοστασιων στη Β.Ιταλια (Τορινο, Μιλανο) και στις εξεγερσεις των αγροτων (πεδιαδα του Ιαδου, Μαρκες, κτλ) στη Ν.Ιταλια(2).

Την ολη οργανωση ειχαν αναλαβει και εκπληρωσαν διεξοδικα οι αναρχικες οργανωσεις της Γενοβας.

Η ολη προτοβουλα ξεκιναι απο το γεγονός οτι τα υπαρχοντα σημερα Ιταλικα συνδικατα C.G.I.L. (Κομμουν.), U.I.L. (όσ.), C.I.S.L. (καθολ.) είναι καθαρα ρεφορμιστικα που με τη πολιτικη τους προσπαθουν ν αποσβησουν και να ελαττωσουν στο μινιμουμ τη ταξικη συγκρουση που αντικειμενικα μπορεί να ναι πιο εντονη και να παιξει ενα σημαντικό ρολο στη σημερινη κατασταση της Ιταλιας.

Εις 2 μερες που κρατησαν οι εργασίες κηραν μερος πολλοι αντιπροσωποι ομοδων εργαζομενων απο διαφορες ομοσεπαγγελματικες κατηγοριες και απο τα διαφορα διαμερηματα της χωρας: Νοσοκομοι, Σιδ/κοι, Τυπογραφοι, υπαλ.της ENEL (ΔΕΗ Ιταλ.) και της SIP (ΟΤΕ Ιταλ.), απο: Καμπανια, Λατσιο, Τοσκανη, Λιγκουρια, Πιεμοντε, Εμ. Ρομανια, Μαρκε, κτλ.

Οι συμμετεχοντες καναν και αλλες επι μερους συναντησεις για να γνωρισουν μεταξυ τους και ν αλλαξουν πιο σμεσαι τις ιδεες τους πανω στα προβληματα των κλαδων τους.

Στο τελος της δευτερης μερας σχηματιστηκαν 3 διαφορετικες γνωμες που προταθηκαν για ψηφισι.

συνοπτικα οι 3 προτασεις ηταν:

1) Της Ναπολης (Καμπανια): Σχηματισμος συντονιστικων οργανισμων κλαδικου χαρακτηρα που θα εκδιδουν σ εθνικο επιπεδο μια συνδικαλιστικη επιθεωρηση με βαση το υλικο που θα διεκπαιρεσονται απο τους συντονιστικους οργανισμους.

2) Της Γενοβας (Λιγκουρια): Υδριση Γραφειων Συνδικαλιστικης Πληροφορησης σε καθε

νομο οπου θα συσπειρονονται οι διαφοροι κλαδοι των εργαζομενων, και που θα φτανουν σε μια Εθνικη Γραμματεια με συντονιστικο χαρακτηρα και που θα επιμελειται τεχνικα την εκδοση ενος συνδικαλιστικου εντυπου.

3) Της Ρωμης (Λατσιο): Νομικα η U.S.I. υπαρχει και οποιος θελει ερχεται.

Η Ρωμη προτεινε αυτη τη πραξικοπηματικη παραλογια, γιατι κυριως την επιγει η χρησιμοποηση της ετικετας, εξ αιτιας μιας σειρας νικηφορων συνδικαλιστικων αγωνων που εχουν γινει και που εκ των πραγμων θα επισφραγιζαν την αντικειμενικη της υπαρξ στα ματια των εργαζομενων σε πολλους κλαδους.

Η προταση της Τζενοβας είναι η πιο ολοκληρωμενη αλλα και η πιο δυσκολοπραγματοποιητη γιατι απαιτει εκ μερους των συντροφων μια σοβαρη καθημερινη εξαντλητικη δουλεια που κολλοι αμφιβαλλουν καταποσο θα μπορεση να πραγματοποιηθη, παρ ολη τη καλη θεληση που υπαρχει.

Της Ναπολης είναι η πιο πραγματοποιησιμη μεσα σε συντομα χρονικα ορια.

Τελικα εγιναν μεταβολες στα ψηφισματα. Βιδικα οι γενοβεζοι προτειναν τη χρησιμοποηση της ετικετας USI εκει οπου εκ των πραγμων κρινεται αναγκαια, ασχετα αν

δεν εχει ακομη γινει η νεα καταστατικη συνελευση, μιας και νομικα το συνδικατο υπφισταται. Ετσι, αποσυρθηκε η προταση της Ρωμης.

Οι δυο προτασεις που απομειναν υστερ απο πολλες αψιμαχίες δε ψηφιστηκαν για δυο λογους: α) Τα ψηφισματα δεν εχουν δεσμευτικο χαρακτηρα, αλλα μονο ενδεικτικο. β) Δεν υπηρχε ενα αντικειμενικο μετρο αντοπροσωπευσης στους ψηφους οποτε υπηρχε κινδυνος ενος αθελου "καπελλοματος".

Για ολους αυτους τους λογους αποφασιστηκε να εκδοθουν και μοιραστουν τα ψηφισματα, ωστε να γινη μια πλατεια συζητηση βασης, και να μπουν, ενδεχομενωσ, σε ψηφοφορια, αφου πρωτα γινη μια καμπανια για την αποκτηση της συνδ. ταυτοτητας της USI, ωστε να υπαρχει ενα δικαιο εκλογικο μετρο.

Εδω ανοιγω μια παρενθεση λεγοντας οτι προς το τελος της δευτερης μερας των εργασιων απευθυνη χαιρετιαμο στους παρευρισκομενους, ο αντοπροσωπος της A.I.T., Ισπανος συντροφος RAMON LIARTE, ο οποιος αντι ν αναφερθει στην Ισπανικη CNT η στην Ιταλικη USI, μιλησε περσοτερο για την ελλαδα, για το σ. Σερiffη, για τη καταδιωξη των αντεξουσιαστων και στις δυσκολιες που αντιμετωπιζουν, καθώς και για την ενδεχομενη ιδρυση πολιτικων αντεξουσιαστικων οργανισμων.

Ο σ. LIARTE προερχονταν απ την Αθηνα οπου συναντηθηκε με πολλους συντροφους, χαζεψε το πανηγυρι του Πολυτεχνειου κι εφυγε με τις καλιτερες εντυπωσεις, συμφωνα με τα οσα μας ειπε.

Ο συντροφος απο την Ναπολη στην εξεδρα

του συνεδριου.

Όμως ο τόνος με τον οποίο μιλήσε ήταν ήταν πολύ τριομφαλιστικός. (π.χ. είπε ότι: Η ακρόπολη τρέμει και κινδυνεύει να πέση κατ' απ' τα χητημάτα που της καταφέρνουν οι αντεξουσιαστές, και άλλα παρομοία). Έτσι μια σειρά από έλληνες συντροφους που παρακολουθούσαν τις εργασίες, εξωθήθηκαν να κανουν μια λιγολι επη ομιλία-χαιρετιαιο- σε προσωπικο επιπεδο, που χωρις τριομφαλισμους και συνοπτικα αναφερθηκαν στη κατασταση που σημερα επικρατει στην ελλαδα.

(1) Πιστευω οτι ειναι σημαντικη η απο κοντα παρακολουθηση της ανασυστασης της USI σαν εμπειριας που ζουμε, καθως και της ολης προβληματικης που βγαινει απ αυτην, για αυτο δουλεψα το αρθρο αυτο.

(2) Οποιος/α θελει περισσοτερες πληροφοριες πανω την USI, ας ριξη μια ματια στο βιβλιο του "Ελευθερου Τυπου": " Αντισταση Χωρις Συνορα" σελ.152-157.

Ο. Πουμπουκος

Ο συντροφος Μενεγκινι του συντονιστικου γραφειου εργαζομενων Λιγκουριας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 3

TORNNESS TORNNESS ENANTIA ΣΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Λωιες, καθισμενοι μπροστα στις μπουλντοζες, τις εμποδιζουν να μετακινηθουν στο αλλο μερος του δρομου και να αρχισουν δουλεια. Πρωτες συλληψεις, και μετα απο πολλη ωρα και επεμβαση των 50 αστυνομικων, οι μπουλντοζες περνανε στο χωρο του μελλοντι κου σταθμου. Αλλα χωρις αποτελεσμα. Οι διαδηλωτες φτιαχνουν αλυσιδες με τα χερια μπροστα στους εσκαφεις, ανεβαινουν στις καμπινες και μιλιανε στους χειριστες. Ενα γιγαντιο μηχανημα προσπαθει να ανοιξει ενα φρεατιο 5 μετρα βαθυ. Στη στιγμη η τρυπα γεμιζει απο κοσμο. Η δουλεια σταματαει, η τοπικη αστυνομια ειναι χαλαρη. Στις 1 το μεσημερι φτανουν τοπικες ενισχυσεις απο το Εδιμβουργο, διπλασιαζοντας την δυναμη που υπαρχει. Συλλαμβανονται 38 άτομα. Κατηγορουνται για διαταραξη της δημοσιας ταξης και αφηνονται αργοτερα ελευθερα. Ενας αστυνομικος τραυματιζεται τυχαια απο ενα περαστικο φορτηγο και μερικοι διαδηλωτες τον φροντιζουν μεχρι να ερθει ασθενοφορο. Η μερα τελειωνει με συνεχη παρενοχηση των εργασιων.

Η SCRAM πετυχε αυτο που ηθελε: ειρηνικη διαδηλωση και ενδιαφερον των μεσων ενημερωσης. Τα γεγονοτα καλυφθηκαν απο την τηλεοραση και εγιναν αφορμη για τρις ειδικες εκπομπες μεσα σε μια βδομαδα με αρκετα ευνοικη παρουσίαση. Για το μελλον προτεινεται παρομοιες διαδηλωσεις, ενω ταυτοχρονα εξασκεται πιεση στο τοπικο συμβουλιο για αναγκη αλλαγης πολιτικης και δημοψηφισμα για το μελλον του αντιδραστηρα.

τοπικη αντιδραση αυξανει μερα με την μερα.

Ειναι ομως βασικο να επεξεργασουμε μαζι με τους αγγλους συντροφους τη μελλοντικη μας δραση. Οι μη βιαιες διαδηλωσεις εχουν αποτελεσμα οαταν η αστυνομια παιζει το ιδιο παιχνιδι. Αν ομως η περιοχη περιφραχτει, αν η αστυνομια διαδηλωσεων αντικαταστησει την τοπικη αστυνομια, η δραση μας πρεπει να ειναι αναλογη. Ομως το θεμα αυτο μπαινει στα πλαισια του ολου κινηματος στην Αγγλια και χρειαζεται ειδικο κεφαλαιο.

Σαν ταχτικος στοχος το TORNNESS συγκεντρωνει αυτη την στιγμη το ενδιαφερον πολλων ομαδων. Τοπικες αντι-πυρηνικες ομαδες ξεπηδανε απο παντου και φερνουν στη δημοσιοτητα τα προβληματα της πυρηνικης ενεργειας. Ολο και πιο πολλα άτομα σταματανε στο δρομο και συζητανε τις προκλησεις μας, οι τοπικες εφημεριδες δημοσιευουν τις προσουρες που τυλωνουμε.

Ηδη σε ολο τον κοσμο, η πυρηνικη ενεργεια δεχεται σοβαρα πληγηματα. Παντου τα προγραμματα εχουν 5-10 χρονια καθυστερηση. Στην Αμερικη και στην Γαλλια ματαιωνονται κατασκευες πυρηνικων σταθμων προγραμματισμενες απο καιρο, στην Αυστρια το δημοψηφισμα ειναι εναντια στην πυρηνικη ενεργεια. Αν πετυχουμε στο TORNNESS, θα ειναι η αρχη για το ξεριζωμα του πυρηνικου ολεθρου και σε αυτη τη χωρα.

Για πληροφοριες και επαφες: SCRAM, 2α AINSLIE PLACE, EDINBURGH 3, TEL. 031-2257752

Ειναι δυσκολο να πουμε αν η SSEE θα αλλαξει πολιτικη μπροστα στην πιεση αυτων των γεγονοτων. Αυτο παντως δεν ειναι καθολου απιθανο, μια και τα εργα που εχουν γινει μεχρι τωρα ειναι μη ρης εκτασης και, το κυριωτερο, η

ΚΟΜΙΞΕΣ

